

*Stowarzyszenie Cudownego Medalika
(Apostolat Maryjny w Polsce)*

Biuletyn nr 59

1-2020

NASZE KOŁĘDOWANIE

Zakopane-Olcza

Świdnica

Orszak Trzech Króli w Gozdnicy

Nysa

Lisowice

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO

Czczyciele Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik

Witam Was w 2020 roku. Od pierwszego dnia tego szczególnego czasu, towarzyszy nam Matka Jezusa. Ona jest darem dla nas na mocy testamentalnych słów naszego Zbawiciela: „Oto Matka twoja” (J 19, 27). W codzienności naszego chrześcijańskiego życia chcemy coraz lepiej odkrywać i przyjmować macierzyńską obecność Matki naszego Pana.

Nasze spojrzenie na Maryję, powinno rozpocząć się od przypomnienia bardzo ważnej prawdy – Ona od 190 lat towarzyszy nam w Cudownym Medaliku, którego wzór 27 listopada 1830 r., ujrzała nowicjuszka Katarzyna Labouré. Maryja powiedziała wówczas: „Wszyscy, którzy go nosić będą, otrzymają wiele łask. Tych, którzy Jej zaufają, otoczy szczególną opieką”. Co znaczą te słowa? W tych słowach odnajdujemy ogrom macierzyńskiej miłości, która swoim zasięgiem ogarnia całą drogę człowieka do Boga – i tę, która wiedzie poprzez ziemię, i tę, która prowadzi poza nią – do domu Boga Ojca – który jest Miłością, i staje się obecny w świecie poprzez naszą miłość, która oznacza dawanie siebie, życie dla drugich, służbę i troskę o człowieka. Pięknie tę rzeczywistość ukazał Stefan Kardynał Wyszyński pisząc: „Potrzebujemy Jej jak płuca potrzebują powietrza, serce – krwi i miłości, stopy – oparcia, oczy – światła, usta – pokarmu. Jak dziecko jeszcze

nienarodzone potrzebuje matki, nie może istnieć i żyć bez niej i poza nią. Potrzebujemy Jej. Żyć bez Niej nie możemy! Potrzebujemy Jej, jak potrzebował Jej Syn Boży. Nie bójcie się, Dzieci Boże, czynić dobrych postanowień na dalsze życie, choćbyście byli słabi jak trzcina chwiejąca się od wiatru. Czyńcie je jak tylko możecie najszczerzej”.

Jako apostołowie Maryi Objawiającej Cudowny Medalik, zechcemy ze szczególną siłą zaangażować nasze serca, dłonie i stopy, aby z miłością nieść ten znak, podejmując trud przemiany siebie oraz świata, w którym żyjemy, aby stawał się bardziej ludzki, bardziej otwarty na Boga i Jego łaskę.

„Nie lękajcie się! (pisał Kardynał Wyszyński) Maryja może wam wytrwać w postanowieniach. Tylko wszystko Jej szczerze powiedzcie. Całą duszą pragnijcie dobra, choćby dla poprawy życia trzeba było wiele ucierpieć i ponieść wiele wyrzeczeń. Aby to wszystko stało się rzeczywistością, aby zapewnić sobie pomoc Matki Jezusowej, oddajcie Jej całą waszą rodzinę po wszystkie czasy, oddajcie Jej gorąco, bezgranicznie w macierzyńską niewolę miłości. Jeżeli już jesteście Jej oddani, ponówcie serdecznie akt waszego oddania. Uczynicie to tak jak potraficie, według waszego zrozumienia, szczerze i gorąco. Pamiętajcie o tym, co powiedział św. Maksymilian Maria Kolbe, że jeżeli ktoś odda się Matce Bożej i akty tego nigdy nie odwoła – a przecież nikt tego z was by nie uczynił – Maryja zawsze będzie uważała go za absolutną własność swoją i będzie się nim szczególnie opiekowała aż do śmierci. Ponawiajcie akt oddania często, a staniecie się twierdzą wiary i chrześcijańskiej kultury ojczystej. Ożywcie w sobie wiarę w Boga. Nie opuszczajcie codziennego pacierza. Nigdy nie opuszczajcie Mszy Świętej niedzielnej i świątecznej. Przekazujcie dzieciom wiarę Chrystusową, czuwajcie, by brały udział w katechizacji. Postanówcie sobie, że na wzburzonym

morzu współczesnej niewiary rodzina wasza będzie silna Bogiem, mocą Jezusa Chrystusa, który jak podczas burzy na morzu zdolny jest uśmierzyć wszystkie przeciwności życia”.

W każdym dniu tego roku chcemy coraz lepiej odkrywać i przyjmować macierzyńską obecność Matki naszego Pana. Odnajdujemy w nich, z jednej strony odpowiedź na pytanie, kim Maryja jest dla nas, a z drugiej – wskazania, jak przyjąć i odpowiedzieć na Jej obecność w naszym życiu. Rozważajmy życie „Błogostawionej, która uwierzyła” (por. Łk 1, 45), i prosimy o łaskę stawania się dojrzałymi w naszej wierze. Ośmielam się zatem zaprosić WSZYSTKICH Apostołów Matki Bożej na Jasną Górę w dniach 24-25 lipca 2020 r., aby wyśpiewać Bogu MAGNIFICAT – za Wielkie Dzieła, które dokonał w życiu Najświętszej Maryi Panny, a przez Jej wstawiennictwo i orędownictwo dzieją się w naszym. Na Jasnej Górze dokonamy Zawierzenia Matce Bożej Stowarzyszenia AMM. Zaplanujcie już dzisiaj te dni i bądźmy RAZEM w Częstochowie. Na naszą pielgrzymkę wybiera się Fater Carl Pieber Dyrektor Międzynarodowego Stowarzyszenia Cudownego Medalika, który mieszka w Pensylwanii w Stanach Zjednoczonych.

Drodzy Apostołowie! Niech Was rozplómi radość żywej wiary i nadziei. Niech Was ogarnie miłość Chrystusa, która przewyższa wszelki zmysł. Niech was ogarnie pokój Boży, który przynosi Wam Matka Jezusa Chrystusa i słodka Matka nasza.

Jeszcze kilka spraw. Obecnie jedyną możliwością kontaktu ze mną jest tel. komórkowy: **601 472 764** oraz mój e-mail: **vivaldi7@onet.eu**

Kolejna sprawa. W każdą środę o godz. 17.30 w kaplicy na Radnej jest odprawiana nowenna. Możecie przestać swoje prośby i podziękowania, na mój e-mail. Niech nie zabraknie w tym czasie Waszej duchowej łączności z naszą kaplicą.

Pragnę serdecznie podziękować Wam Drodzy Apostołowie za pamięć i piękne życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia. Bóg zapłać.

Zapewniam o mojej modlitwie za Was, serdecznie dziękując za modlitwę i wszelką życzliwość. Bóg zapłać.

Radując się już teraz nadjeściem dnia Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa, pragnę z głębokości mojego serca życzyć Wszystkim, pełnych wiary, nadziei i miłości Świąt Wielkanocnych.

Niech będzie to czas otuchy i odradzania się w mocy Chrystusa Zmartwychwstałego. Niech światło Jego słowa prowadzi nas przez życie do wieczności.

Wesołego Alleluja!

Wszystko z Niepokalaną!

**Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia Cudownego Medalika
Ks. Jerzy Basaj CM**

FORMACJA

PIĘKNIE PRZEŻYĆ OFIARĘ EUCHARYSTII

Nasze hasło formacyjne na 2020 rok: „Maryja – Niewiasta Eucharystii”, zainspirowało mnie do skierowania pytania do moderatorów i poproszenia ich, by podzielili się z Czytelnikami swoimi osobistymi przeżyciami, związanymi z pełnym uczestnictwem w Eucharystii. Zapytacie co to znaczy pełne uczestnictwo? Przecież jeśli chodzimy na Mszę św. i przyjmujemy Komunię św. to jest chyba pełne uczestnictwo? Może tak, ale nie o takie chodzenie pytam.

Miałam kiedyś okazję zobaczyć film, który właściwie miał być filmem dla dzieci przygotowujących się do przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej. Treść tego filmu wstrząsnęła moje sumienie. Od tamtego czasu, wszystko to, co dzieje się podczas Mszy św. jest dla mnie bardzo ważne. Na tyle ważne, by do przeżycia Eucharystii, przygotować się gruntownie. Żeby lepiej rozumieć czytania, staram się przed pójściem do kościoła przeczytać je w domu. Pomaga mi także kilkuminutowe wyciszenie się przed rozpoczęciem Eucharystii. Proszę wtedy o Światło Ducha Świętego nie tylko dla mnie, ale dla celebransa i ministrantów. Kiedyś na spotkaniu diecezjalnym, Duchowy Opiekun ks. kan. Zygmunt Zimnawoda, wskazując na figury Matki Bożej z Lourdes i Fatimy, powiedział, że skoro Matka Boża stoi ze złożonymi dłońmi do modlitwy, to nam, Jej apostołom, podczas Ofiary Mszy św., nie wypada podpierać się o ławki i skoro NMP Niepokalana, przechodząc obok tabernakulum w paryskiej kaplicy, skłoniła z szacunkiem głowę oddając cześć Synowi Bożemu, to tym bardziej nam, nie wypada

„kucać ani robić przysiadów” przed Najświętszym Sakramentem. Złożone ręce podczas ofiary Mszy św., to świadectwo mojego zrozumienia co w tej chwili ja otrzymuję od Syna Bożego.

W ubiegłym roku, podczas spotkania z przewodniczącymi AM diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, powiedziałam o moim zwyczaju cichej modlitwy za kaptana celebrującego Mszę św. podczas spożywania przez niego Ciała i Krwi Pana Jezusa, dodając, że wszyscy kaptani bardzo potrzebują naszej modlitwy. Jak bardzo ucieszyła mnie reakcja przewodniczących, które poprosiły o podpowiedzi jaka to powinna być modlitwa. Nie może być długa, bo chwila jest zbyt krótka, ale z pomocą przyszedł nasz opiekun ks. Z. Zimnawoda i zaproponował, by przez chwilkę pomodlić się krótkim aktem strzelistym, np. Panie uświęć go. Dodał także, że warto na zakończenie Mszy św., w trosce o nowe święte powołania kapłańskie, pomodlić się, choćby znów krótkim aktem strzelistym, z wzrokiem skierowanym na ministrantów: Panie powołaj spośród nich.

Kochani, począwszy od tego numeru „Biuletynu”, będziemy zamieszczać wiele ciekawych spostrzeżeń, jak można dobrze przygotować się i pięknie przeżyć Ofiarę Eucharystii.

Życzę wszystkim czytającym nasz kwartalnik, by czas Wielkopostnych rozważań, przyniósł dobre owoce. Na zakończenie, chciałabym zaproponować dobrą lekturę, która nie tylko pomoże w wyciszeniu się w okresie Wielkiego Postu, ale może zachęcić całą Wspólnotę parafialną do nawiedzenia miejsca „Cudu Eucharystycznego” w Legnicy. Miejsca, które myślę jest mniej znane od Sokółki. **Małgorzata Pabis** – autorka książki „**CUD eucharystyczny w Legnicy**”, rusza tropem cudownego wydarzenia, odnajduje świadków, prowadzi korespondencję, gromadzi świadectwa i rozmawia z tymi, na których legnickie nadprzyrodzone zjawisko odcisnęło swoje piętno.

„(...) Poznając te świadectwa, umacniamy swoją wiarę i zyskujemy pewność, że zawierzenie Chrystusowi jest jedynym słusznym wyborem, a każda, nawet najtrudniejsza sprawa polecona Jezusowi, nie będzie Mu obojętna” (z recenzji na okładce książki).

Małgorzata Daszczyzak, moderator krajowy AMM

* * *

„MARYJA – NIEWIASTA EUCHARYSTII” ROLA PEŁNEGO UCZESTNICTWA W EUCHARYSTII

Każdy, kto zostaje apostołem maryjnym, powinien mieć świadomość wagi Eucharystii i pełnego w niej uczestnictwa. Moje pokolenie apostołów, tych pamiętających osobę śp. ks. Teofila Herrmanna CM, od pierwszych dni, gdy przygotowywał nas do czynnego apostołstwa, było formowane pod tym kątem. Ks. Teofil Herrmann CM organizował i z wielkim zapałem sam prowadził spotkania, rekolekcje, polecał publikacje, stale podkreślając zdanie: *Przez Maryję do Jezusa*. Centrum naszej duchowości była Eucharystia i charyzmat daru Niepokalanej – Cudowny Medalik.

Jak wyglądała Eucharystia celebrowana przez naszego śp. Ks. Teofila. Każdemu, kto uczestniczył w takiej Eucharystii i patrzył na niego, udzielał się podniosły stan ducha tego kapłana. Widocznym było, jak zagłębiony w niepowtarzalności duchowego obcowania z Jezusem, żył dla Niego i dla Niepokalanej. Jego postawa, nawet milcząca, tworzyła atmosferę jednoczenia się w uwielbieniu Boga. Momentem kulminacyjnym Eucharystii była Komunia św.: „...bierzcie i jedzcie, ...bierzcie i pijcie... oto Ciało Moje... ...oto Krew Moja...”.

Ks. Teofil Herrmann CM każdą pierwszobotnią Eucharystią przemieniał nasze dni skupienia w uroczyste obcowanie z Bogiem, bo oto wychodził do nas przed ołtarz z Ciałem i Krwią Pańską – z Komunią św. pod dwoma postaciami. Serca apostoelskie mocniej uderzały, krew szumiała w uszach, jakby trzepotały nad nami skrzydła aniołów. Każdy z nas słyszał skierowane tylko do niego słowa: „...Ciało i Krew Pańska”.

Każda Komunia św. jest wspomnieniem tamtych dni, materializacją słów: „...jedzcie i pijcie z niego WSZYSCY” – choć teraz tylko we wspomnieniach.

Myślę, że każdemu z nas od dzieciństwa, od I Komunii Świętej, towarzyszyła pieśń:

Daj mi Jezusa o Matko moja / na krótki życia ziemskiego dzień, / bo służebnica jest słaba Twoja / i pragnie siły, co płynie zeń. / O daj mi daj! Jezusa daj! / O daj mi daj! Jezusa daj!

...O daj mi Matko Jezusa serce, daj Jego całość i Jego krew!
„Niech mnie ratuje w każdej rozterce, niech rzuca w duszę swej łaski siew”. Żyje w nas droga apostoelska wytyczona przez ks. Herrmanna. Jego nauczanie wywarło wpływ na tych, których formował podczas dni skupienia w warszawskiej Kaplicy NMP Niepokalanej Cudownego Medalika. I nie wierzę, że sentymentalne wspomnienia, serdecznie wzruszające nas, są mniej warte niż zimne rozważania. Kochające serca wzruszają się, gdy wspominają braci i siostry, nasze grono stale powiększające się u stóp Pana.

Wróćmy do realiów. *Statut Apostolatu Maryjnego* głosi, aby, o ile to możliwe, codziennie w pełni uczestniczyć we Mszy św. O ile to możliwe.

Od wielu już lat istnieje przepis pozwalający przystąpić do Komunii św. dwa razy w ciągu dnia, ale za drugim razem musi to być uczestniczenie w całej Mszy św., bez spóźnienia i wcześniejszego wychodzenia.

Różnie układają się nasze losy, droga życiowa, obowiązki. W każdym wieku może się zdarzyć, że nieprzewidziane przypadki losowe, utrata sił i choroby mogą uniemożliwić uczestniczenie we Mszy św. w kościele. Pozostaje nam uczestnictwo duchowe. Korzystając ze środków masowego przekazu możemy w ciągu jednego dnia uczestniczyć nawet w kilku Mszach św. i kilka razy przyjąć duchowo Jezusa. Często celebransi zwracają się do osób uczestniczących w transmitowanej Mszy św. za pośrednictwem radia, telewizji, nawet internetu, że do polecanych we Mszy św. intencji dołączają także ich prośby i dziękczynienia. Podobnie łączymy się modlitewnie na Apelu Jasnogórskim.

Nasza wiara uczy nas, że nie ma przypadków, wszystko ma swój cel. Kiedy już nakreśliłam sobie plan tego artykułiku, otrzymałam pocztą zapowiedziany prezent – książkę podarowaną mi przez ks. Tadeusza Lubelskiego. Tytuł: *Cud eucharystyczny w Legnicy*, autorstwa Małgorzaty Pabis. Opisane jest w niej wydarzenie, jakie miało miejsce podczas Bożego Narodzenia w 2013 r., w kościele św. Jacka w Legnicy. Dla zbadania sprawy ówczesny biskup legnicki powołał specjalną komisję. Rozpisywały się o tym media, powstała książka.

Z książki Małgorzaty Pabis przytoczę mały urywek wypowiedzi ks. bpa Marka Mendyka:

„Bardzo poruszyło się moje serce, gdy po raz pierwszy usłyszałem fragment orzeczenia: *W obrazie histopatologicznym stwierdzono fragmenty tkankowe zawierające pofragmentowane części mięśnia poprzecznie prążkowanego (...)* Całość obrazu jest najbardziej podobna do mięśnia sercowego ze zmianami, które często towarzyszą agonii. Pan wszystkiego zostawił nam samego siebie w okruszynie chleba i kropli wina. *Oto Ja jestem z wami po wszystkie dni...* Bóg wszechmocny stał się bezradną odrobiną pokarmu i na-

poju – dla nas. A wszystko po to, żebyśmy mieli życie w sobie, żebyśmy nie pobłądzili i mieli siłę dojść tam, gdzie On na nas czeka, aby z nami być w królestwie Ojca”.

Jezu w hostii utajony (...) Tyś mi jeden ulubiony, Tyś mojego życia raj – bo Ty jesteś Drogą, Prawdą i Życiem. I ten skarb otrzymujemy podczas pełnego uczestnictwa w Eucharystii.

Ewa Pruska-Zajdel

* * *

ROLA PEŁNEGO UCZESTNICTWA W EUCHARYSTII W ŻYCIU APOSTOŁA MARYJNEGO

***„Szczęściem jest – własnym światłem więcej już nie świecić,
tylko Boga pokochać, światłem Boga płonąć (...)”***

Ks. J. Twardowski, Wiersze największej nadziei

Normy życia apostołskiego, opracowane przez naszego Czcigodnego **Ks. Dyrektora Teofila Herrmanna CM**, nakazują zelatorom, przewodniczącym parafialnym, moderatorom diecezjalnym, prowadzenie głębokiego życia religijnego, aby przykładem swojego życia, z gorliwością służyli powierzonym im grupom. Mają obowiązek stałej pracy nad sobą, doskonalenia swego życia wewnętrznego, aby ubogaceni łaskami i darami Ducha Świętego promieniowali na otoczenie. **„Tylko ten, kto sam płonie, może zapalić do pracy innych”** – często powtarzał tę maksymę **Ks. Tadeusz Lubelski CM**. Apostoł maryjny najpierw sam sobą musi świadczyć o wartości wiary w życiu, a potem innym mówić o Jezusie i Maryi. Do osiągnięcia takiego stanu wewnętrznego prowadzi przede wszystkim Eucharystia.

Wielość nazw określających Najświętszą Ofiarę Ciała i Krwi Pańskiej, ustanowionej w Wielki Czwartek podczas Ostatniej Wieczerzy, ukazuje szczególne aspekty tego Sakramentu, np. Msza Święta, Wieczerza Pańska, Najświętszy Sakrament Ołtarza, Zgromadzenie Pana, Łamanie Chleba, Najświętsza Ofiara, Święta Boska Liturgia, Święte Tajemnice, Komunia Święta itp. Nazwy te pokazują, że Eucharystia tworzy Kościół, wyrażając jedność wierzących z Bogiem i między sobą. Sakrament ten zapowiadał Stary Testament w uczcie paschalnej, sprawowanej przez Lud Boży Starego Przymierza, ale dopiero Chrystus nadał mu rangę Ofiary, dzięki której otrzymujemy zadatek przyszłej chwały.

Kościół rozumie Eucharystię jako dziękczynienie i uwielbienie Boga Ojca oraz jako pamiątkę Ofiary Chrystusa i Jego Ciała. Jej znaczenie uwydatnia stwierdzenie Konstytucji Soborowej *Lumen gentium*: „dzięki sakramentom, a szczególnie dzięki świętej Eucharystii udzielana jest i podtrzymywana owa miłość Boga i ludzi, która jest duszą całego apostołstwa” (LG 33).

Z Eucharystii czerpiemy siły i zachętę do pracy apostołskiej pod warunkiem, że będziemy w niej pobożnie i czynnie uczestniczyć. **Ks. Teofil Herrmann CM przypominał nam, że „powinniśmy przeżywać każdą Mszę świętą w łączności z Niepokalaną; Jej rola jako Matki, powierzona Jej przez Pana Jezusa na Kalwarii, uobecniona jest też we Mszy św.”.** Na początku Eucharystii trzeba zwrócić się do Maryi z prośbą o modlitwę za nas, o pobożne wystuchanie przez nas słowa Bożego po to, żeby nas przemieniało wewnątrz i zaowocowało w naszym życiu. Modlitwa może przybrać taką formę: **„Najświętsza Dziewico, wierzę i wyznaję Twoje Niepokalane Poczucie, wejrzyj na mnie, a przez Twoją dziewiczą czystość i godność Matki Bożej wyjednaj mi u Syna Twego pokorę, miłość, czystość serca, ciała i umy-**

stłu, łaskę wytrwania w powołaniu, dar modlitwy, święte życie i śmierć szczęśliwą. Amen” (*Promienie Pośredniczki Łask*, 1989, s. 37).

Należy mieć świadomość, że Niepokalana będzie z nami podczas Ofiarowania, że poprowadzi nas do stołu eucharystycznego i pomoże godnie przyjąć Pana Jezusa. Ofiarowanie się Maryi pomoże nam usposobić serce na Jej wzór, a po Komunii św. oddamy Chrystusa Jego Matce, aby Go jak najgodniej uwielbiła w swym sercu. Świadome i pobożne przeżywanie Eucharystii – mimo różnych ograniczeń zdrowotnych czy wiekowych, zapewni nam umocnienie, gdyż będziemy świadomi wstawienniczej modlitwy Matki Bożej, a wzorując się na Jej postawie wobec będącej w potrzebie Elżbiety „z pośpiechem” podążymy do ludzi potrzebujących pomocy.

„Msza się dzieje. Matka Boska mnie trzyma jak niezdarną bańkę na słomce...” (ks. J. Twardowski). Rolę Maryi w Kościele podkreślało wielu świętych, np. Ojcowie Kościoła: św. Bernard, św. Maksymilian M. Kolbe, św. Ludwik M. Grignon de Montfort oraz papieże: Paweł VI w encyklice *Marialis cultus*, św. Jan Paweł II w encyklice *Redemptoris Mater*. Zauważyli Jej sposób życia ściśle związany z wolą Boga, działanie ożywione miłością i wolą służenia, doskonałość „Uczennicy Chrystusa”, przyjęcie Słowa i wprowadzenie go w czyn, Matki Boga, która stała się dla nas „zwierciadłem prawdziwych cnót i wspaniałym wykwitem ludzkiej natury; dlatego **„cześć Bogarodzicy bardzo przyczynia się do wprowadzenia w życie zasad ewangelicznych”** – pisał Ks. Teofil Herrmann CM (*Promienie Pośredniczki Łask*, 1985, s. 52).

Liczne dokumenty Kościoła oraz doświadczenie bliskości Maryi w życiu wielu świętych przynaglają nas do poznania Jej roli w różnych sytuacjach życiowych, naśladowania dobrych wzorów, a tym samym bogacenia swego wnętrza i otwarcia na

miłość Boga, którego tak „sportretował” poeta – duchowny katolicki:

„(...) Wszechświat Go nie ogarnie, a zmieścił się w żłobie
Wszechmogący, a nie wszystko może
skoro cierpliwie sam prosi o miłość –
bliski, a taki jakby Go nie było,
poważny, bo tak mądry, że cieszyć się umie (...)
Wszystko ważne pośród rzeczy wiecznych –
uśmiech Boga to łaska, co rozumie śmiesznych.
W świecie, w którym świat się świata boi,
Ukryj mnie w spokoju paradoksów Twoich”.

Ks. J. Twardowski, Wszystko ważne

Był także o tym przekonany proboszcz z Ars, **św. Jan Maria Vianney**. Mówił: „Kiedy skupimy uwagę tylko na Chrystusie, zaufamy całkowicie Jego miłości i miłosierdziu, poczujemy obecność Pana, który „puka do naszego serca, czuwa i czeka”. Twierdził, że „tylko Bóg może wypełnić głodną duszę”. Wierzył, że liturgia Mszy św. może nawrócić tego, kto w niej uczestniczy i uznawał ją za działanie misyjne, które może posłużyć do dawania świadectwa o spotkaniu z żywym Bogiem. Wiara w żywego Chrystusa na stole eucharystycznym była dla niego doświadczeniem przymierza z Bogiem, oddającym się człowiekowi w Eucharystii w sposób ostateczny. Mówił często: „On jest w sakramencie swej miłości”; „konsekrowany chleb i wino są prawdziwym pokarmem, którego potrzebuje nasze życie duchowe” (Pierre Blank, *Rekolekcje z ... Św. Jan Maria Vianney*, Kraków 1998, s. 51-52).

Jak sama Matka Najświętsza w objawieniach mistycznych Cataliny Rivas z Boliwii mówiła o przygotowaniu się do Eucharystii i jej przeżywaniu?

– Wzbudzić żal za grzechy i wyspowiadać się;

– Wcześniej przyjść do kościoła, pomodlić się i prosić o ducha pokoju;

– Wychwalać Trójcę Świętą;

– Uważnie słuchać czytań i homilii kaptana;

– Zapamiętać przez cały dzień te słowa z Ewangelii, które pozostawiły w sercu jakiś ślad; „Twoje życie zmieni się, jeśli pozwolisz słowu Bożemu przemieniać się. Powiedz Panu, że jesteś tu, aby słuchać tego, co chce ci powiedzieć” (*Największy Cud. Tajemnica Eucharystii w mistycznej wizji Cataliny Rivas*, Kraków 1998, s. 21).

– Podczas Ofiarowania w pokornej modlitwie złożyć w ręce Pana siebie, wszystko co mam; prosić o łaski dla rodziny, wspólnoty, dobroczyńców, za wszystkie osoby nam wrogie i polecające się naszym modlitwom. Prosić o pokorę serca, jak to czynili święci (tamże, s. 24).

– Mieć pewność, że wraz z nami modlą się nasi Aniołowie Stróżowie. Razem z nimi oddajmy swoje grzechy, cierpienia, nadzieje, radości i smutki, prośby i pragnienia. „Msza Święta ma nieskończoną wartość, bądźcie więc hojni w ofiarowaniu i proszeniu” (tamże, s. 27).

– Podczas konsekracji łączyć się z obecnymi w Kościele świętymi i błogosławionymi, z chórami anielskimi wielbiącymi Boga i z Nią – Maryją, zawsze obecną, stojącą za celebrazem, mającą głęboki szacunek dla kaptana, trzymającego Jezusa w dłoniach.

„Jak widzisz, jestem tu zawsze (...). W żadnym innym miejscu nie jestem bardziej obecna niż podczas Mszy Świętej. Możecie Mnie zawsze znaleźć u stóp Ołtarza, gdzie sprawowana jest Eucharystia, pozostaję z Aniołami u stóp Tabernakulum, gdyż zawsze jestem z Jezusem” (tamże, s. 34).

– Kontemplować Jezusa, odmówić akt wiary, ufności, miłości, np. modlitwę fatimską lub swoją.

– Rozmawiać z Bogiem; w Imię Jezusa Chrystusa przebaczyć tym, którzy nas zranili, aby poczuć pokój w sercu.

– Przed przyjęciem Komunii św. pomodlić się za kapłanów i wszystkie osoby konsekrowane. Modlitwa Maryi: „Panie, błogostaw im, uświęcaj ich, pomóż im, oczyść ich, kochaj ich, opiekuj się nimi, wspieraj ich swoją miłością” (tamże, s. 45).

– Po przyjęciu Komunii św. wzbudzić w sercu akt dziękczynienia za otrzymany dar. Jezus powiedział do Cataliny, że zazwyczaj ludzie nie dziękują Mu, ale zasypują „litanią prośb”, nie zdając sobie sprawy, że i On potrzebuje ich miłości (s. 51) i chce sobą wypełnić nasze życie. Prosi: „Powinniście przewyższać w cnocie Aniołów i Archaniołów, ponieważ oni nie mają szczęścia przyjmować Mnie jako pokarmu, tak jak wy. Oni piją zaledwie kroplę ze źródła, a wy otrzymaliście łaskę i możecie pić cały ocean” (s. 59).

– Na koniec Mszy świętej pobożnie się przeżegnać, kreśląc wyraźny znak krzyża na piersi i jeszcze chwilę adorować Najświętszy Sakrament.

– Ponieść dar pokoju, miłości do potrzebujących: chorych, samotnych, cierpiących.

Postępując się powyższymi przykładami, przejdę do osobistego świadectwa.

Jak przeżywam Eucharystię?

Nie traktuję jej jako niedzielny obowiązek, lecz jako spotkanie z Bogiem, który mnie kocha. Tęsknię za Nim, więc staram się jak najczęściej w pełni uczestniczyć w liturgii Mszy św. Niestety, z wiekiem staje się to dla mnie wielkim problemem. Wtedy, zwłaszcza zimą czy w czasie choroby, pozostaje transmisja radiowa z Torunia i mobilizacja, by wstać wcześniej, pozostawić wszystkie czynności „na potem”. Chłonę całym sercem i umysłem wygłaszane homilie (często robię

notatki). W niedzielę mam kilka Mszy św. do wyboru, transmitowanych o różnych porach i z różnych miejsc (Kraków-Łagiewniki, Warszawa, Rzym), ale wtedy tylko z Komunią duchową. Kiedy czuję się na siłach, jadę do kościoła parafialnego. Raduję się, że mogę wraz z kapłanami, służbą liturgiczną ołtarza i zgromadzonymi w kościele wiernymi w pełni przeżywać Eucharystię.

Jedność modlitwy daje poczucie siły i ogromnej wdzięczności za powołanych do służby Ludowi Bożemu, za ten szczególny Sakrament, który daje życie w Chrystusie, z Chrystusem i Maryją. Mam pełną świadomość, że Ona jest z nami, że patrzy też na nas jako Matka Miłosierdzia, Wniebowzięta Patronka Zakonu Cysterskiego, z Obrazu w głównym ołtarzu, wskazując na Syna, jakby mówiła: „zróbcie wszystko, co wam powie mój Syn”. Kana Galilejska jest na wyciągnięcie ręki. Czy potrafię odpowiedzieć w pełni na to wezwanie? Jest też ten sam Wieczernik – widzę go oczyma wyobraźni, zamykając na chwilę oczy. Zamiast kapłana widzę Pana Jezusa. Z Nim rozmawiam w ciszy (modlitwa serca). Jemu dziękuję nieustannie. Jemu powierzam tych, którzy są w potrzebie. Po przyjęciu Najświętszego Sakramentu czuję niewypowiedziane szczęście, łaska Boża rozlewa się w sercu i rodzi się pragnienie dzielenia się Bogiem z najbliższymi, z potrzebującymi, z tymi, którzy powierzyli się moim modlitwom, ze zmarłymi. Wierzę, że najmniejszymi okruchami Ciała Chrystusa „nakarmiłabym” wielu. (Pewna zmarła osoba prosiła mnie we śnie: „nakarm mnie”; tę prośbę powtórzyła trzykrotnie. Ulgę przyniosły jej odprawione Msze św.).

Po przyjęciu Komunii św. odmawiam modlitwę ap. maryjnego lub fragment *Magnificat*. W drodze do domu myślę o tym, co usłyszałam z ust kapłanów. Często przekazuję w rodzinie naukę kaznodziei lub perykopę biblijną na dany temat.

Próbuję naśladować świętych: skupienie uwagi na słowie Bożym, pokora, uświadomienie sobie własnej nicości wobec Majestatu Boga, akty strzeliste, modlitwa serca, prośby (dopiero po wielu latach) z poddaniem się woli Bożej: „nie tak jak ja chcę, ale jak Ty, Panie”.

We wspólnocie Apostolatu Maryjnego nauczyłam się aktywnego uczestnictwa w liturgii: czytania, modlitwa wiernych, modlitwa po Komunii św. Sądzę, że tylko taka postawa gwarantuje pełne otwarcie na „ocean łask”, spływających z ołtarza. Staram się tak przeżywać spotkanie z żywym Bogiem, **aby zaczerpnąć jak najwięcej ze Źródła**. Chrystus mnie ubogaca, wyzwala z przywiązań ziemskich, daje siłę na czas prób, niepokołów, choroby mojej czy osób mi bliskich. Daje nadzieję. Wypełnia miłością i wdzięcznością moje serce, niezależnie, czy jest to spotkanie w tygodniu, czy w niedzielę, czy w czasie większych uroczystości. On trwa niezmiennie i czeka, Ten sam od wieków. Są takie Msze św., w których uczestniczą dwie/trzy osoby, ale były i takie, gdy kapłanowi odpowiadałam sama; wymagało to wielkiej koncentracji umysłu, ale serce wypełniała radość, że Bóg postawił mnie, abym odpowiadała na Jego wezwanie. Egzamin?...

Wiele razy doznałam Jego bliskości podczas konsekracji, gdy celebrians uniósł Hostię, a moje ciało przeszyły dreszcze. Jestem głęboko przekonana, że nikt tak kochać nie potrafi, jak Bóg, który oddał za mnie życie. On jeden kocha bezinteresownie, bezwarunkowo, do końca, cierpliwie, z oddaniem, w ciszy i to przez kilkadziesiąt lat, mimo moich grzechów i przywar. Przebaczał, przyzywał, postawił na mojej drodze swą Matkę, aby mnie prowadziła do Niego. Kiedy ludzie zawodzili, Bóg trwał przy mnie wraz z Nią i wiem, że na nich mogę zawsze liczyć. Kiedyś wołałam: „Pomóż nam, Matko! I pomogła! – Maryja – Matka Eucharystii...

Sięgam do nauczania Kościoła, słucham katechez, odstuchuję rekolekcje, aby czerpać inspiracje, do tych wypowiedzi, które kształtują moje „dziś” i dziękuję Duchowi Świętemu, „sprawcy” moich myśli, natchnień, działań za najdoskonalsze prowadzenie do wieczności wraz z Niepokalaną Dziewicą Maryją.

Modlitwa: „Maryjo, Ty jesteś Drogą prowadzącą do Chrystusa. Każde spotkanie z Tobą nie może nie zmienić się w spotkanie z samym Chrystusem. A czymże innym jest uciekanie się do Ciebie, jak nie szukaniem w Twoich ramionach Chrystusa, Zbawiciela świata?” (Paweł VI, [w:] *Dwa tysiące lat z Maryją. Myśli na każdy dzień*, s. 87).

Świątynio Ducha Świętego, módl się za nami!

Jestem przekonana, że pełnię szczęścia osiągamy jedynie w relacji z Bogiem, ale, jak uczy ks. prof. W. Rakocy CM „**Ta pełnia wymaga bezwzględnego trwania w łączności z Bogiem. Im ściślejsza więź, tym większe szczęście**”. Wtedy w naszym życiu duchowym zaczyna dominować harmonia, ład i pokój, a to prowadzi do szczęścia (W. Rakocy, *Wiara chrześcijańska. Trudne pytania i proste odpowiedzi*, s. 166).

oprac. Apostołka Zofia, diecezja radomska

KOBIETY NA DRODZE KRZYŻOWEJ

Przez wieki trwa Droga Krzyżowa Jezusa Chrystusa.

Idą ludzie na całym świecie i krzyczą:

Ukrzyżuj Go! Zabijcie tego Boga!

Idzie również tłum ciekawskich gapiów, a wśród nich

idą liczni dziennikarze i rozbawieni reporterzy.

Liczą się przede wszystkim upadki Skazańca,

który stąpa bosymi nogami

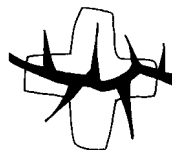
po rozżarzonych kamieniach grzechów.

Spieszą się oprawcy i wołają donośnym głosem:

niech w końcu skończy się ten cyrk,

my nie chcemy w XXI wieku Boga, precz z nim,

przecież zbliżają się wiosenne święta.

I nagle,

jakaś odważna kobieta przedziera się

przez rozkrzyczany bezduszny tłum,

zdejmuje z głowy chustę i chce dostać się

do Skazanego.

Kto to jest? Ona chyba oszalała, czy co?

Podbiegła do zbolełego Pana Jezusa

i chustą ociera Jego twarz.

Na chuście zostaje bolesna twarz Chrystusa.

Kim jest ta odważna kobieta? To Vera ikon, Weronika.

Zachowam ten obraz w moim sercu, przecież to mój Pan.

Patrz człowieku, jak przez dobroć wszystko się zmienia.

Weroniko, moja odważna kobieto!

Droga Krzyżowa trwa nadal. Jezus wśród tłumu

dostrzega wiele kobiet, które wyszły na drogę.

Stoją przy bramach i zalewają się łzami.

Nie płaczcie nade Mną, same nad sobą płaczcie

i nad waszymi dziećmi, które może spotkać niedobry los.

Panie, dlaczego nie pozwalasz im płakać?
One Cię bardzo kochają.
Pośród nich jest także moja mama.
Ona wszystko pamięta, jak byłam dzieckiem
przynosiła mnie do Ciebie.

Tu wśród tych kobiet jest matka z Nain,
której wskrzesiłeś syna.
Jest także ta kobieta, która dotknęła się
frędzli Twego płaszcza i została uzdrowiona.
Jest mama chłopca, który miał jeszcze
pięć chlebów i dwie ryby, a Ty je rozmnożyłeś
i najedli się wszyscy do syta.
Jest również Magdalena, którą obroniłeś przed
faryzeuszami, którzy chcieli ją ukamieniować,
a Ty jej wszystko przebaczyłeś.

Dlaczego nie pozwolisz im płakać?

Panie, na Twoją Drogę przyszła Twoja Matka.
A kto jest moją Matką i którzy to są moi bracia?
To ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je.

Matko Bolesna,
wiedziałam, że przyjdiesz, bo jesteś Matką Wierną.

Panie, nic nie powiesz Matce?

Wiem, Panie, jak bardzo kochasz swoją Matkę.
Wiem, Matko jak bardzo kochasz swego Syna.
Przepraszam, że pytałam: dlaczego nic nie mówisz?
Wiem, gdy się naprawdę cierpi, nie ma sił na mówienie.

Dobrze widzi się tylko sercem.

Matko Boża Bolesna, dobrze, że przyszłaś,
Matko mojej wiary, moich upadków, moich nawróceń,
moich płaczów, moich spowiedzi.

Weź mnie Matko za rękę i prowadź.
Chcę wierzyć Matko, jak Ty.

Chcę z Tobą dojść do końca, aż pod sam krzyż.
Chcę usłyszeć: Synu mój, dziecko moje, oto twoja Matka.
Wezmę Cię odtąd pod swoją opiekę, a Ty będziesz mi Matką.
Jaki zimny byłby świat, gdyby nie dobroć Weroniki,
płacz zawstydzonej Magdaleny i czysta miłość dziewczyny,
gdyby nie Twoja domowa, matczyzna opieka i ofiara?
Tu serdecznie zapłakałam.

Członek Rady Krajowej AMM Jadwiga Wilk

WYBRANE z SERWISU ORRK

Biuletyn liderów i asystentów ruchów oraz stowarzyszeń katolickich

Warszawa

lutym 2020

Numer 116

„Eucharystia daje życie”

Dwa dni trwały zakończone w czwartek 9 stycznia obrady Komisji Duszpasterstwa KEP. Głównym tematem spotkania było hasło „Zgromadzeni na świętej wieczerzy”, które będzie mottem programu duszpasterskiego, rozpoczynającego się wraz z pierwszą niedzielą Adwentu tego roku. Temat całego, trzyletniego programu duszpasterskiego, przygotowanego na lata 2019-2022 brzmi „Eucharystia daje życie”.

Aktualnie realizowany jest pierwszy etap trzyletniego programu duszpasterskiego, w którym chcemy przybliżyć wiernym Eucharystię jako wielką tajemnicę naszej wiary – powiedział w rozmowie z KAI abp Wiktor Skworec, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP. W drugim roku (2020-21) będziemy chcieli skoncentrować się na sprawowaniu Eucharystii, stąd właśnie hasło: „Zgromadzeni na świętej wieczerzy” – dodał.

Chcemy pogłębić ars celebrandi, a więc to wszystko, co związane jest pięknem sprawowanej liturgii.

W czasie obrad Komisji mieliśmy okazję wysłuchać wykładów dotyczących różnych aspektów konkretnego wypełniania przez wspólnotę Kościoła polecenia wypowiedzianego przez Jezusa w wieczniku „To czyńcie na moją pamiątkę...”. Nie zabrakło refleksji na temat teologii wspólnoty eucharystycznej, ale także wykładu na temat muzyki i śpiewu podczas liturgii – wskazał abp Skworc.

„Zastanawialiśmy się nad tym, co Kościół w Polsce powinien zrobić, aby Eucharystia – liturgiczne zgromadzenie wokół Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego – stawało się dla jej uczestników doświadczeniem wiary i rzeczywiście było spotkaniem z Osobą samego Chrystusa. Tego zadania nie jesteśmy w stanie zrealizować bez osobistej wiary i wiary wspólnoty Kościoła, która celebruje Eucharystię zgodnie z ustalonymi normami, wyrażonymi chociażby w Ogólnym wprowadzeniu do mszału rzymskiego” – powiedział KAI metropolita katowicki.

Na czerwiec zaplanowaliśmy publikację opracowania nowego programu duszpasterskiego, tradycyjnie w formie pięciu zeszytów tematycznych. „Chcemy przekazać ten materiał biskupom już w czerwcu podczas zebrania plenarnego KEP. Publiczna prezentacja powinna mieć miejsce po koniec sierpnia. Jako Komisja Duszpasterstwa mamy nadzieję, że zaproponowany program będzie inspirujący, oczyszczający i owocny dla Kościoła w Polsce. Chcielibyśmy, aby nasze wspólne działanie pomogło w pogłębieniu świadomości tego, czym jest „święta i Boska liturgia” oraz przyczyniło się do jej właściwego przeżywania” – tłumaczy abp Skworc. – Jestem przekonany, że powinniśmy wspólnie troszczyć się o Eucharystię. Jest to przecież szczyt i źródło życia Kościoła, a przez to najważniejsze

wydarzenie zbawcze i ewangelizacyjne każdej parafii. Nie możemy zapominać, że każda Msza św. jest spotkaniem z żywym Panem. Eucharystia to Jego godzina, a my gromadzimy się w Jego imię. W centrum jest Chrystus, jedyny Odkupiciel człowieka, który mocą Ducha Świętego staje się obecny wśród zgromadzenia liturgicznego – podkreślił arcybiskup.

Metropolita katowicki wskazał także na konkretne owoce, które stają się udziałem wierzących dzięki Eucharystii i poprzez Eucharystię: – Istnieje szczególna więź łącząca tajemnicę eucharystyczną, akcję liturgiczną i konkretne zaangażowanie na rzecz drugiego. – Dzięki właściwemu przeżywaniu Eucharystii uczymy się pewnych postaw eucharystycznych. Chrystus ofiaruje nam samego siebie i chce, abyśmy i my ofiarowali siebie i coś od siebie naszym braciom. Symbolicznym znakiem tej ofiary jest choćby zbierana kolekta, przeznaczona nie tylko na potrzeby parafii, ale również na rzecz biednych i potrzebujących, tych, którzy stali się ofiarami nieszczęśliwych wypadków czy katastrof – powiedział metropolita.

Metropolita katowicki zauważył, że nierzadko organizacje formalnie niezwiązane z Kościołem również zbierają datki przed świątyniami. „Myślę, że dzieje się tak dlatego, że wszyscy mamy świadomość, że osoby chodzące do kościoła, uczestniczące we Mszy św. to ludzie, którzy na Eucharystii uczą się ducha ofiarności i potrafią się podzielić tym co mają z potrzebującymi” – wskazał hierarcha.

Abp Skworc wskazał, że przygotowywany program, z racji bogactwa zagadnień związanych z Eucharystią, będzie konkretną i zwięzłą pomocą dla duszpasterzy i wiernych świeckich. – Będziemy chcieli opracować inspirującą syntezę do wykorzystania liturgicznego, homiletycznego, katechetycznego i teologicznego. Chodzi o to, aby pomóc jeszcze piękniej celebrować i jeszcze bardziej świadomie przeżywać każdą Eucha-

rystię – powiedziały. – Sięgnijmy także do II Polskiego Synodu Plenarnego, który w dokumencie „Liturgia Kościoła po Soborze Watykańskim II” podał konkretne zalecenia i „zadania do wykonania”. – Nikt z nas nie jest właścicielem Eucharystii. To jest przecież skarb Kościoła. Została ona przekazana całemu Kościołowi przez Chrystusa w Wieczerniku i od samego początku Kościół apostołski realizował Chrystusowe polecenie: „to czynicie na moją pamiątkę...”. To Dobro, które nam przekazano, wymaga postawy pokory i zaangażowania. Każda Eucharystia powinna być celebrowana zgodnie z nauczaniem Kościoła, wyrażonym m.in. w wielkoczwartkowych listach św. Jana Pawła II do kapłanów – podkreślił hierarcha.

W liście z 1980 roku Ojciec Święty bardzo mocno podkreślał sacrum Eucharystii, wskazując, że jest ona przede wszystkim sacrificium, czyli ofiarą. Zdarza się, że nieraz zbyt mocno podkreślamy czy przeżywamy Eucharystię wyłącznie jako ucztę, zapominając, że jest to uczta ofiarna, że ofiarą jest sam Jezus Chrystus, który oddał swoje życie za każdego z nas. Ta świadomość powinna towarzyszyć nam podczas każdej Mszy św. A wracając do kwestii sacrum, to – jako duszpasterze – powinniśmy dbać o to, aby eliminować z liturgii to wszystko, co ją desakralizuje. Nie dopuścić, aby aspekt czysto ludzki zastąpił boską istotę – mówił metropolita katowicki.

Abp Skworec pytany o inspiracje dotyczące programu wskazał na nauczanie Benedykta XVI, a zwłaszcza na jego adhortację apostołską *Sacramentum caritatis*, z której przejęto metodologię oraz klucz tematyczny dla aktualnego programu.

– Korzystamy więc z bogactwa nauczania Kościoła i przypominamy najważniejsze normy określające właściwe sprawowanie Eucharystii. Chcemy położyć nacisk na duchowość eucharystyczną i ars celebrandi. Bazując na doświadczeniach Ruchu Światło-Życie czy duszpasterstwie służby liturgicznej,

możemy zauważyć, że całkiem dobrze radzimy sobie z zewnętrzną organizacją liturgii. To jednak nie przekłada się zawsze na czynne i pogłębione uczestnictwo w Eucharystii. Kościół zachęca, aby przeżywać liturgię jako osobiste i rodzinne spotkanie z Panem – podkreśla abp Skworc.

Przy powstawaniu programu zaangażowane są teologiczne środowiska naukowe KUL, warszawskiego UKSW, krakowskiego Uniwersytetu Jana Pawła II, Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego i inne. Prace wspierane są także przez instytucje zajmujące się popularyzowaniem liturgii (m.in. Dominikański Ośrodek Liturgiczny). „Ważną grupą uczestniczącą w kształtowaniu programu są dyrektorzy wydziałów duszpasterskich poszczególnych diecezji, z którymi w ramach prac Komisji spotykamy się dwa razy w roku.

Chcemy wstuchać się w inicjatywy lokalne i w ten sposób otrzymać także informacje dotyczące recepcji wypracowanego programu. Wiadomo, że program jest propozycją. Mamy nadzieję, że duszpasterze będą z niego korzystali dla dobra Kościoła w Polsce” – wskazał przewodniczący Komisji Duszpasterskiej KEP. Zazaczył, że w trzyletni program duszpasterski wpisuje się sprawa świętowania niedzieli. „Od tego roku w naszym kraju już w pełni będzie obowiązywała ustawa o ograniczeniu handlu w niedzielę. Jako Kościół w Polsce musimy pomóc wiernym we właściwy sposób przeżywać III przykazanie Dekalogu, które przypomina: „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił” – podkreślił abp Skworc.

Metropolita katowicki przypomniał, że we wspólnym, ekumenicznym Apelu Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej „o poszanowanie i świętowanie niedzieli” z dnia 20 stycznia 2015 r. napisano: „Apelujemy do wszystkich chrześcijan w Polsce, by na nowo odkryli wartość dnia Pańskiego jako dnia wspólnotowego i rodzinnego świętowania w duchu

wiary. Jego istotnym wyrazem jest modlitewne zgromadzenie wokół daru Bożego słowa oraz Eucharystii przeżywane zgodnie z tradycją swojego Kościoła. Przypomnijmy sobie nawoływanie zawarte w Liście do Hebrajczyków: „Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem...” (Hbr 10, 25a).

„Bądźmy świadomi, że losy Kościoła – *a Ecclesia de Eucharistia vivit* (Kościół żyje dzięki Eucharystii) – zależą od pełnego udziału ochrzczonych w niedzielnej Mszy św. Oby ten udział stawał się zewnętrznym i wewnętrznym aktywnym, rodzinnym i wspólnotowym – podkreśla abp Skworec. Ostatecznie w realizacji zamierzeń programu duszpasterskiego liczymy na pomoc łaski Bożej i światło Ducha Świętego, byśmy pamiętając o biblijnym komentarzu do porządkującego działania Jezusa w świątyni jerozolimskiej: „Gorliwość o dom Twój pożera Mnie”, byli również gorliwymi przygotowując i celebrując ucztę Baranka, świętą wieczerzę – zakończył przewodniczący Komisji Duszpasterstwa KEP. (KAI)

(Z Serwisu ORRK wybrała M. Daszczyszak)

PRZECZYTAJ POMYŚL PRZEDYSKUTUJ

PRZECZYTAJCIE, POMYŚLCIE, PRZEDYSKUTUJCIE w swoich wspólnotach i rodzinach, i **koniecznie napiszcie do nas**.

Kto ma możliwość wysyłania internetowej poczty, to proszę o wysyłanie na adres: daszma@wp.pl

Krótkie opinie można także wysłać na adres LISTY DO REDAKCJI, podany na ostatniej stronie naszego BIULETYNU.

AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

WIELKI CZWARTEK – szczególny dzień, w którym każdego roku uroczyste obchodzimy pamiątkę ustanowienia Eucharystii Świętej. **Wielki Czwartek to także najlepsza okazja, by podziękować Panu Bogu, za KAPŁANÓW.**

Zwracając się zatem do Najwyższego Kapłana, Jezusa Chrystusa, składamy naszą dziękczynną modlitwę za wszystkich kapłanów bliskich naszym sercom. Ale nade wszystko, pragniemy dziś za wstawiennictwem Niepokalanej Panny Maryi – Niewiasty Eucharystii podziękować za kapłanów, którzy wzięli na siebie trud opieki duchowej grup Apostolatu Maryjnego w Polsce. Zarówno na szczeblu krajowym, diecezjalnym jak i parafialnym. Panie Jezu – prosimy z wdzięcznością, przytul Ich mocno do swojego Serca, umocnij w Nich łaskę powołania otrzymaną w dniu święceń. Błogosław Im teraz i zawsze.

„Baranku ofiarowany dla naszego zbawienia, który dziś powstajesz z martwych! Wzywaj nas, abyśmy podtrzymywali w świecie płomień nadziei. Z wiarą i radością Kościół śpiewa w tym dniu wspaniałym: «Surrexit Christus, spes mea!» Tak, Chrystus zmartwychwstał, a wraz z Nim zmartwychwstała nasza nadzieja. **Alleluja!**”

św. Jan Paweł II (Urbi et Orbi 2002)

**Wszystkim noszącym Cudowny Medalik
z serca życzymy radosnych, pełnych pokoju,
Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!**

Rada Krajowa AMM

JUBILEUSZE W 2020 ROKU

35-lecie

- I. Diecezja zielonogórsko-gorzowska
 - 1. Parafia pw. Św. Wawrzyńca – Gozdnicza
 - 2. Parafia pw. Św. Marii Magdaleny – Pszczew
- II. Diecezja bielsko-żywiecka
 - 1. Parafia pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła – Skoczów
- III. Diecezja gdańska
 - 1. Parafia pw. Św. Franciszka z Asyżu – Gdańsk Siedlce
- IV. Diecezja gliwicka
 - 1. Parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa – Zabrze
- V. Diecezja opolska
 - 1. Parafia pw. Św. Michała Archanioła – Grodków
- VI. Archidiecezja warszawska
 - 1. Parafia pw. Świętego Krzyża – Warszawa
- VII. Diecezja wrocławska
 - 1. Parafia pw. Świętej Trójcy – Żmigród

30-lecie

- I. Diecezja zielonogórsko-gorzowska
 - 1. Parafia pw. Świętej Trójcy – Gubin
- II. Diecezja gdańska
 - 1. Parafia pw. Matki Bożej Bolesnej – Gdańsk
 - 2. Parafia pw. Trójcy Świętej – Gdańsk
 - 3. Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego – Pruszcz Gdański
- III. Diecezja kaliska
 - 1. Parafia pw. Św. Gotarda – Kalisz
- IV. Diecezja opolska
 - 1. Parafia pw. Św. Mikołaja i Św. Franciszka Ksawerego – Otmuchów
- V. Diecezja radomska
 - 1. Kaplica pw. Św. Zofii – Rataje

25-lecie

- I. Diecezja zielonogórsko-gorzowska
 1. Parafia pw. Matki Bożej Częstochowskiej – Zielona Góra
- II. Diecezja bielsko-żywiecka
 1. Parafia pw. Św. Wawrzyńca – Bielowicko Łazy
 2. Parafia pw. Miłosierdzia Bożego – Oświęcim
 3. Parafia pw. Św. Andrzeja Apostoła – Gilowice
 4. Parafia pw. Św. Wojciecha – Jeleśnia
- III. Diecezja gliwicka
 1. Parafia pw. Św. Jana Nepomucena – Lisowice
- IV. Diecezja kaliska
 1. Parafia pw. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej – Iwanowice
 2. Parafia pw. Św. Opatrzności Bożej – Kalisz
- V. Diecezja katowicka
 1. Parafia pw. NMP Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej – Jastrzębie Zdrój
- VI. Diecezja lubelska
 1. Parafia pw. Miłosierdzia Bożego – Lublin
- VII. Diecezja opolska
 1. Parafia pw. Św. Mikołaja i Św. Franciszka Ksawerego – Otmuchów
- VIII. Diecezja radomska
 1. Parafia pw. Świętej Trójcy – Skarżysko Kościelne
 2. Parafia pw. Św. Barbary – Pionki
- IX. Diecezja sandomierska
 1. Parafia pw. Narodzenia NMP – Sandomierz
- X. Diecezja siedlecka
 1. Parafia pw. Niepokalanego Poczęcia NMP – Siedlce
- XI. Archidiecezja warszawska
 1. Parafia pw. Św. Mikołaja – Tarczyn
 2. Parafia pw. Św. Stanisława Kostki – Mroków
- XII. Archidiecezja warszawsko-praska
 1. Parafia pw. Bożego Ciała – Warszawa
- XIII. Diecezja włocławska
 1. Parafia pw. Narodzenia NMP i Św. Jana Apostoła – Włocławek

20-lecie

- I. Diecezja bielsko-żywiecka
 1. Parafia pw. Chrystusa Króla – Chybie
 2. Parafia pw. Św. Marii Magdaleny – Cieszyn
- II. Diecezja gliwicka
 1. Parafia pw. Św. Józefa – Krupski Młyn
 2. Parafia pw. Św. Józefa – Sadowie
- III. Diecezja kaliska
 1. Parafia pw. Bł. Michała Kozala – Kalisz
- IV. Diecezja kielecka
 1. Parafia pw. Św. Alberta Chmielowskiego – Busko Zdrój
 2. Parafia pw. Bł. Hiacynty i Franciszka – Kielce Malików
 3. Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego – Łopuszno
 4. Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego – kaplica Piotrowiec
 5. Parafia pw. Św. Mikołaja – Lisów
 6. Parafia pw. Św. Mikołaja – kaplica Maleszowa
 7. Parafia pw. Narodzenia NMP – Wiślica
 8. Parafia pw. Św. Wawrzyńca diakona – Drugnia
 9. Parafia pw. Św. Faustyny Kowalskiej – Szczukowice
- V. Diecezja opolska
 1. Parafia pw. Wspomożenia Wiernych – Kluczbork
- VI. Diecezja wrocławska
 1. Parafia pw. Św. Urszuli – Kowal
 2. Parafia pw. Św. Mikołaj – Warta
- VII. Diecezja zamojsko-lubaczowska
 1. Parafia pw. Św. Karola Boromeusza – Lubaczów

15-lecie

- I. Diecezja kaliska
 1. Parafia pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła – Kalisz
- II. Diecezja katowicka
 1. Parafia pw. MB Różańcowej – Jastrzębie Zdrój Moszczenica
- III. Diecezja kielecka
 1. Parafia pw. Św. Marii Magdaleny i Św. Mikołaja – Chętmce

IV. Diecezja sandomierska

1. Parafia pw. Św. Jana Gwalberta i Św. Tekli – Bojanów

V. Diecezja włocławska

1. Parafia pw. Św. Maksymiliana – Włocławek
2. Parafia pw. Św. Józefa – Włocławek

10-lecie

I. Diecezja zielonogórsko-gorzowska

1. Parafia pw. Św. Marii Magdaleny – Nowe Miasteczko

II. Diecezja bielsko-żywiecka

1. Parafia pw. MB Nieustającej Pomocy – Międzybrodzie Żywieckie

III. Diecezja kielecka

1. Parafia pw. Św. Bartłomieja – Chęciny
2. Parafia pw. Św. Bartłomieja – kaplica Szewce
3. Parafia pw. Św. Stanisława Biskupa i Męczennika – Staro Chęciny
4. Parafia pw. MB Nieustającej Pomocy – Cierchy
5. Parafia pw. Św. Antoniego Padewskiego – Kielce Dąbrowa
6. Parafia pw. Św. Wniebowzięcia NMP – Oleszno
7. Parafia pw. Bł. ks. Józefa Pawłowskiego – Włoszczowa
8. Parafia pw. Świętej Trójcy – Jędrzejów
9. Parafia pw. MB Łaskawej – Jędrzejów

Wszystko z Niepokalaną!

Wszystkim Wspólnotom, z okazji Jubileuszu, najobfitszych łask i wielkiej satysfakcji z apostołskiej działalności, życzy Rada Krajowa i Redakcja „Biuletynu”.

Z ŻYCIA WSPÓLNOT JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA

DIECEZJA KATOWICKA

35-lecie Apostolatu Maryjnego przy parafii Wszystkich Świętych w Jastrzębiu-Zdroju Szerokiej

Dnia 24 sierpnia br. upłynęło 35 lat od powstania naszej wspólnoty, która powstała jako pierwsza, w diecezji katowickiej. Założył ją osobiście nasz krajan ks. prof. Teofil Herrmann CM. To w naszej parafii, w pięknym zabytkowym kościele, odprawił Mszę prymicyjną i obchodził u nas kolejne jubileusze kapłańskie.

We wspomnianej wyżej uroczystości uczestniczyli: Dyrektor Krajowy AM ks. Jerzy Basaj, ks. Prałat Alojzy Zuber, ks. Kan. Ignacy Czader z Pogórza oraz ks. Kapelan Andrzej Gawętczyk z Domu Pomocy Społecznej w Gorzycach i jako gospodarz uroczystości i opiekun diecezjalny ks. Jerzy Wójcik, a także moderatorzy diecezjalni: z diecezji bielsko-żywieckiej Urszula Raszka, z diecezji katowickiej Dariusz Stancel. Przybyły delegacje okolicznych wspólnot: dwie z Żor, z Boguszowic, Olzy, Jastrzębia-Zdroju Zofiówki, Świerklan, ze Skoczowa, Pogórza i z Gorzyc. Oprócz członków naszej wspólnoty przybyli też sympatycy parafialnej wspólnoty.

Mszę św. w koncelebrze wyżej wymienionych księży, w odnowionym kościele, udekorowanym na uroczystość żniwną w następnym dniu, rozpoczął opiekun diecezjalny AM ks. Jerzy Wójcik. Po serdecznym powitaniu i podaniu intencji

mszalnych rozpoczęła się Eucharystia. Homilię wygłosił dyrektor ks. J. Basaj. Uczestnicy licznie przystąpili do Komunii św. Na zakończenie odśpiewano *Te Deum*.

Biorący udział w uroczystości, po Mszy św. udali się na positek do Dworku pod Lipami. Przy stole wspomniani moderatorzy złożyli życzenia na ręce przewodniczącego AM Antoniego Gruszki. Urszula Raszka podkreśliła szczególną więź między wspólnotami diecezji katowickiej i bielsko-żywieckiej. Przewodniczący Antoni Gruszka przedstawił dzieje tu-tejszej wspólnoty, jej działalność na rzecz bliźnich i Kościoła naszej parafii. Dyrektor Krajowy Jerzy Basaj docenił zaangażowanie członków naszej wspólnoty w ciągu 35-letniego jej istnienia i przekazał wiele cennych rad do dalszej działalności w szerzeniu kultu Matki Boskiej Cudownego Medalika. Po nim nastąpiła chwila wspomnień. Były moderator diecezjalny Leon Białecki nawiązał do ogólnopolskiej pielgrzymki AM na Jasną Górę, w czasie której, po raz ostatni w końcu lipca 2003 r. zapraszał św. pamięci ks. dyr. Herrmanna CM do swojej rodzinnej parafii. Do odwiedzin nie doszło z powodu jego śmierci w tym samym roku. Wspomniat też o swoim apostołowaniu wśród osadzonych w miejscowym Zakładzie Karnym, rozdając im Cudowne Medaliki.

Agapa zakończyła się recytacją wiersza na cześć założyciela AM przez autorkę Krystynę Walczak. Na zakończenie wszyscy udali się do kościoła na odmówienie koronki do Miłosierdzia Bożego. Wszystko z Niepokalaną

Przewodniczącą Antoni Gruszka

Na życzenie ks. dyr. Jerzego Basaja CM załączamy wiersz tutejszej apostołki Krystyny Walczak.

Na 35-lecie Apostolatu Maryjnego

Boga i Maryję z głębi serca naszego
Wystawiamy w uroczystość dnia dzisiejszego.
Mija 35 lat, jak przez księdza Teofila Herrmanna
W Cudownym Medaliku zostałaś nam tu Matko dana.
Byśmy Cię jak tarczę na piersiach nosili,
Byśmy Twymi rycerzami o Maryjo byli.
Zamiast miecza w rękach różaniec trzymamy
Pod Twym orężem, „Apostolat Maryjny”, tak się nazywamy.
Druga nazwa także tę wspólnotę przenika,
Jest to Stowarzyszenie Cudownego Medalika.
Dziękujemy ci za to czcigodny księżu Teofilu Herrmannie
I Tobie za niego nasz Boże Panie,
Że z Szerokiej dałeś tak godnego kapłana,
Którego działalność na całym świecie jest znana.
Wielki dar księżu Teofilu zostawiłeś,
Niepokalanie Poczętą niezwykle rozstawiłeś.
Wskrzesicielem Apostolatu Maryjnego ciebie nazwano,
Pierwszym Dyrektorem Krajowym mianowano.
Dzięki tobie Centralny Ośrodek w Warszawie powstaje,
Apostolat Maryjny na cały świat znany się staje.
Kult Matki Bożej niepodzielnie w nim króluje,
Każdy w niej opiekę matczyną znajduje.
Szczególnie podczas rekolekcji, jakie prowadziłeś,
Niezwykłe ciekawe kazania zawsze głośiłeś.
Poruszały serca, pokrzepiały duszę,
Sprawiały, iż Maryjo dzieckiem Twym być muszę.
Wyprasza nam Ona stale wiele łask, pociechy,
Ty Ją zaniostaś do miast i pod strzechy.
Od najmłodszych lat serce swe Bogu i Maryi oddałeś,
Tak, że kapłanem zostałeś.

Z naszej skromnej wioski ma twego życia początek,
Byłeś tu z nami, każdy znałeś zakątek.
Łaskami nas obdarzasz z Cudownego Medalika,
Radość twoje dzieci wielka przenika.
By nas żadna nie zwiodła zła droga,
Naszą orędowniczką Maryjo jesteś u Boga.
Księżę Teofilu, choć już nie ma cię z nami
w tej doniosłej chwili,
Będziemy stale pamięć o tobie w sercach żywili.
Patrzysz na nas kapłanie drogi już z nieba,
A jakże bardzo takich ludzi na ziemi tu trzeba.
Dla każdego dobre słowo miałeś,
O Apostolacie zawsze pamiętałeś.
Na Jasnej Górze, kiedy ostatnie było z tobą naszej
delegacji spotkanie,
Nikt nie przypuszczał, że powołasz go już do siebie Panie
I więcej jego pięknych, pełnych treści słów nie usłyszymy,
Ani w Szerokiej nie zobaczymy.
Pozostały jednak przepiękne wspomnienia
Z twojego na tej ziemi kapłanie istnienia.
Dzieło ogromne, które w 1980 roku zapoczątkowałeś,
Apostolatem Maryjnym nazwałeś
I na świat cały rozstawiłeś, bo wielkim czcicielem
Maryi byłeś.
Naszej Szerokiej przynosiłeś zaszczyty,
Z tą ziemią matką serdecznie zżyty.
Odszedłeś z tego świata w opinii świętości,
Pełen do Boga, Maryi i ludzi miłości.
Dziesięć milionów członków Apostolat Maryjny liczy
dziś na świecie,
W każdym niemalże zakątku jego członków znajdziecie.
W kaplicy na ul. Radnej 14 w Warszawie Stowarzyszenie

Apostolatu Maryjnego się znajduje.
Adoracja Najświętszego Sakramentu, co srodę
tam się sprawuje.
Również jest Nowenna do Niepokalanej Maryi
Medalika Cudownego,
A na koniec Msza święta dla każdego, chętnego przybyłego.
Zawsze w serdecznej pamięci Ciebie drogi kapłanie nasz,
mieć będziemy,
Jesteś już w niebie, bardzo ci za wszystko dziękujemy.

Szeroka 2019 r.

Krystyna Walczak z d. Pomykoł

DIECEZJA ZIELONOGÓRSKO-GORZOWSKA

Z wizytą na rue du Bac 140

Od kilku lat dnia 6 grudnia, podczas spotkania zarządów parafialnych Apostolatu Maryjnego, działającego na terenie diecezji zielonogórsko-gorzowskiej, w radosnej atmosferze, którą często wywołują pierniki i czekoladowy „Święty Mikołaj”, składane są sprawozdania z przebiegu parafialnych spotkań formacyjnych w mijającym roku. Są to zwykle sprawozdania ustne, które przedstawiają przewodniczące parafialnych grup, a które podkreślają najciekawsze czyny apostołskie podejmowane w ciągu roku przez Apostolaty Maryjne.

W trakcie ożywionej dyskusji, wyptywają także wnioski, które Rada Diecezjalna stara się wdrożyć do planów konstruowanych na kolejny rok działalności. Nie wszystkie jednak propozycje udaje się w praktyce zrealizować. Tak było z próbą zorganizowania kilkudniowych rekolekcji maryjnych dla apostołów maryjnych z wszystkich grup działających na terenie diecezji. Główną przeszkodą w zorganizowaniu tego

przedsięwzięcia okazała się frekwencja, która z 70. zgłoszonych chętnych, nagle na kilka dni przed terminem rozpoczęcia zmalała do dziewięciu osób. Rekolekcje niestety trzeba było odwołać. Nie zniechęciło to jednak członków diecezjalnego zarządu, na czele z Opiekunem Duchowym ks. kan. Z. Zimnawoda i w 2018 roku, podczas „adwentowego” spotkania, w ramach rozpoczęcia przygotowań do obchodów 190. rocznicy objawień NMP Niepokalanej w Paryżu, zaproponowana została pielgrzymka do Francji i nawiedzenie kaplicy w Domu Generalnym Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia.

Na realizację tego planu wybrany został wrzesień 2019 r. Wrocławskie Biuro Podróży „WRATISLAVIA TRAVEL”, podjęto się opracowania trasy i realizacji programu pielgrzymki. Udział w pielgrzymce wzięło 40 osób, w tym 5 kapłanów, wśród których był: Dyrektor Krajowy AMM ks. Jerzy Basaj CM, Diecezjalny Opiekun Duchowy ks. Zygmunt Zimnawoda, Parafialny Opiekun Duchowy wspólnoty AM w Lubsku ks. Marian Bumbul, dwaj bracia kapłani Jerzy i Marek Waścińscy a także dwóch kleryków Wojciech i Paweł. Tak liczny udział kapłanów wśród pielgrzymów nawiedzających kolejne sakralne miejsca, wzbudzał niejednokrotnie wielkie zainteresowanie, szczególnie podczas codziennych Mszy św. koncelebrowanych w tak licznym składzie.

Zanim dotarliśmy do Paryża, mieliśmy okazję pomodlić się przed obliczem Matki Bożej Szentszackiej i uczestniczyć w Mszy św. w klasztorze Szentszackich Sióstr Maryi. Przyjęła nas tam Polka – siostra Elwira, która zapoznała nas z historią założenia tego ruchu. Dalsza droga prowadziła przez Luksemburg na nocleg do miasta Mertz, a kolejnego dnia do Reims, gdzie Msza św. celebrowana była w Katedrze Notre Dame. Reims, położone jest w północno-wschodniej części Francji, zwanej Szampanią, jak łatwo się domyślić z powodu

uprawianych tam winorośli, z których produkowany jest słynny francuski szampan. Mieliśmy okazję zwiedzić jedną z winnic i podczas degustacji skosztować trzech z tych niezwykle szlachetnych trunków. Kolejnego dnia, dotarliśmy do Paryża. Tutaj, podczas śniadania, dowiadujemy się, że w Paryżu trwa strajk pracowników metra. Nie zdawaliśmy sobie sprawy jak ten strajk może wpłynąć na nasze plany dotarcia na godz. 11:40 do kaplicy w Domu Sióstr Miłosierdzia przy ul. du Bac 140. Kto zna Paryż, ten wie, że jest to stara część miasta, bardzo ciasno zabudowana. Strajk spowodował, że mieszkańcy Paryża przesiedli się na motorynki, hulajnogi, rowery i samochody.

Nie jestem w stanie opisać karkołomnych zabiegów naszych kierowców, którzy z ogromnym profesjonalizmem dowieźli nas na miejsce. Po krótkiej indywidualnej modlitwie w tak pięknym miejscu pamiętającym szelest sukni NMP Niepokalanej, miejscu wypełnionym przez kolejne liczne grupy pielgrzymów, korzystając z chwili wolnego czasu, udaliśmy się do pobliskiego kościoła św. Wincentego a Paulo na ul. Sévres. Warto było tutaj dotrzeć choćby z uwagi na piękny wystrój wnętrza i panującą majestatyczną ciszę, pozwalającą na modlitwę w głębokim skupieniu. Dokładnie wyznaczona godzina Mszy św. w kaplicy objawień na rue du Bac, na którą nie mogliśmy się spóźnić, żeby nie stracić możliwości zrealizowania najważniejszego celu naszej pielgrzymki, ograniczyła czas pobytu z wizytą u św. Wincentego a Paulo.

Czas trwania Eucharystii w kaplicy objawień, jest jak już pisałam, bardzo ściśle określony. Wszystko było bardzo dokładnie wcześniej zaplanowane, śpiew, czytania, psalm, homilia, modlitwa wiernych i modlitwa apostoła maryjnego po Komunii św. I choć wszystko toczyło się zwykłym rytmem, to

my bardzo odczuwaliśmy podniosły nastrój, który spowodowany był tak niezwykłym miejscem. Każdy z nas, uświadamiał przecież sobie, że kapłani stoją w miejscu, gdzie przed 190. laty zasiadła w fotelu NMP, która objawiła św. Katarzynie Labouré jak ma wyglądać medalik i jakie słowa mają na mim widnieć. Dziś fotel stoi z prawej strony ołtarza, pod relikwiarzem św. Wincentego a Paulo, ogrodzony i dość skrupulatnie obserwowany przez Siostry Miłosierdzia. Nie można już tak jak przed laty bywało, podejść, klęknąć i dotknąć poręczy, na której NMP Niepokalana opierała swe dłonie podczas rozmowy z siostrą Katarzyną. Tylko przez krótką chwilę udało się księdzu Dyrektorowi i ks. Zygmuntowi Zimnawoda, podejść tak blisko, by otrzeć o fotel wcześniej nabyte Cudowne Medaliki. Z wielkim wzruszeniem pielgrzymi przyjmowali je w drodze powrotnej do domu.

W 2009 r., podczas pobytu na Międzynarodowym Kongresie Stowarzyszenia Cudownego Medalika, została poświęcona w tej kaplicy przez ks. Tadeusza Lubelskiego i na czas naszej modlitwy, złożona na fotelu przez Krajową Moderator Ewę Pruską-Zajdel, chorągiew, która znajduje się obecnie w Krajowym Centrum AMM w Warszawie. Niestety terrorystyczne wypadki, o których słyszeliśmy, spowodowały konieczność wprowadzenia zaostrego rygoru i zabezpieczenia miejsc publicznych licznie odwiedzanych przez gości z zagranicy. Nie udało się nam także wejść do ogrodów, które znajdują się za murami kaplicy. Zaopatrzyliśmy się więc w sklepiku w pamiątki i na krótko jeszcze wróciliśmy do kaplicy, by przekazać na ręce NMP Niepokalanej długą listę prośb, które dotarły do mnie drogą internetową. Wszak sama Niepokalana podczas objawienia w 1830 r. przekazywała, by przychodzić do stóp tego ołtarza i prosić o to, czego potrzebujemy.

Po modlitwie u stóp św. Katarzyny Labouré, której ciało złożone jest pod figurą Niepokalanej trzymającej w dłoniach złotą kulę, opuściliśmy Dom Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia w Paryżu i udaliśmy się do portu na Sekwanie. Tylko z pokładu statku można obecnie zobaczyć ogrom zniszczeń, których dokonał pożar Katedry Notre Dame. Opływaliśmy więc wyspę, przyglądając się trwającym już pracom remontowym. Jeszcze tego samego dnia, dotarliśmy na wzgórze Montmartre, do Bazyliki Sacré-Coeur (Bazylika Najświętszego Serca Jezusowego). Tam już od blisko 130 lat trwa Nieuśtająca Adoracja Najświętszego Sakramentu, w której choć przez kilkanaście minut i my mogliśmy uczestniczyć. Schodząc ze szczytu wzgórza Montmartre, z radością przyglądałam się paryskim artystom malującym portrety i pejzaże. Lubię malować, dlatego ten spacer był dla mnie przyjemnością, która zakończyła się wspólną kolacją przy francuskich melodiach w restauracyjce w dzielnicy łacińskiej.

Kolejny dzień w Paryżu rozpoczęliśmy od pobytu na cmentarzu Père-Lachaise, najstynniejszej nekropolii świata. Przechodząc alejami wśród grobów, które niekiedy stanowią prawdziwe dzieła sztuki rzeźbiarskiej, docieramy do grobu Fryderyka Chopina, przy którym w modlitwie *Anioł Pański*, wspominamy wszystkich najbliższych nam zmarłych. Wzruszenie wywołały także mijane w drodze powrotnej symboliczne groby upamiętniające miejsca niemieckich obozów koncentracyjnych, zbrodni terrorystycznych i katastrof lotniczych. Msza św. w polskim kościele, przy którym podczas stanu wojennego w Polsce gromadziło się mnóstwo polskich uchodźców, zakończyła tę część dnia.

Po południu mamy okazję oglądać Paryż z wysokości 300 metrów, czyli z najwyższego poziomu Wieży Eiffela. Paryż żegnamy spacerem po Place de la Concorde – paryskim Placu

Zgody i troszkę spóźnioną z powodu trwającego strajku, wziętą pod łukiem Tryumfalnym. Nie udało nam się wejść na taras widokowy znajdujący się na łuku, więc pieniądze przeznaczone na bilety wstępu, jednogłośnie pielgrzymi przekazali na ręce Dyrektora Krajowego AMM ks. Jerzego Basaja, z prośbą, by zakupił Cudowne Medaliki i rozdał je najbardziej potrzebującym.

Nasza trasa pielgrzymkowa nie kończyła się w Paryżu. Odwiedziliśmy jeszcze wiele pięknych miast, kościołów i sanktuariów m.in.: Tour (św. Marcin), Mont Saint Michel – wyspa św. Michała Archanioła, Saint Malo – stary port piracki, Alençon i Lisieux – związane z życiem św. Teresy. W drodze powrotnej zwiedzamy jeszcze Trier – miasto w Niemczech, zwane także Trewir, z zachowaną we fragmencie muru obronnego bramą „Porta Nigra”. Bardzo zainteresowała nas Katedra św. Piotra, gdzie znajduje się odrobina szaty Chrystusa, wszyta w szatę odtworzoną na wzór prawdziwej.

Mimo tych wszystkich pięknych miejsc, które udało nam się odwiedzić, niezapomniane dla nas apostołów maryjnych, pozostanie miejsce, na którym stała nasza Niepokalana Matka, przekazując przez św. Katarzynę Labouré słowa modlitwy: „O Maryjo, bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Małgorzata Daszczyszak

DIECEZJA RADOMSKA

Sprawozdanie z działalności Apostolatu Maryjnego przy Parafii Świętej Trójcy w Skarżysku Kościelnym

W naszym Apostolacie Maryjnym jest obecnie 16 osób, z których czynnie uczestniczyło w spotkaniach 10 apostołek.

Osoby chore i w podeszłym wieku modliły się w domach. Staraliśmy się poznawać na bieżąco zadania wytyczone odgórnie, planować je w parafii, łączyć z obowiązkami wynikającymi z bycia parafiankami. Odbywały się comiesięczne spotkania AM według wzoru z „Przewodnika dla AM” i realizacja zadań, przypominanych w korespondencji od z-cy moderatora diecezjalnego, Z. Miernik.

W minionym roku liturgicznym C, który obfitował w ważne wydarzenia historyczne, kościelne i parafialne włączył się aktywnie Apostolat Maryjny. Należy tu wymienić:

- Kwestowanie w dniu Wszystkich Świętych na cmentarzu.
- Rozprowadzanie opłatków, świec i kalendarzy w domach parafian.

- Zamawianie Mszy Świętych na każdy 27. dzień miesiąca.

- Indywidualne odwiedzanie chorych w domach i w hospicjum, apostołowanie Cudownym Medalikiem.

- Składanie ofiar na kwiaty dla upiększenia świątyni na święta Bożego Narodzenia, Wielkanoc i Boże Ciało.

- Pomoc w przygotowaniu ołtarza na Boże Ciało. Udział w procesji dla uczczenia Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

- Odmawianie nowenny do Matki Bożej Cudownego Medalika od 18 do 26 listopada.

- W okresie Adwentu uczestnictwo w nabożeństwach i rekolekcjach jako przygotowanie do przyjścia Pana Jezusa.

- Dzielenie się z ubogimi zebranymi przez AM darami.

- Kontynuacja organizacji dorocznego Festynu Rodzinnego przy współpracy innych grup parafialnych – 15 sierpnia; przygotowanie i sprzedaż ciast, kawy, herbaty.

- Udział w pielgrzymce na Jasną Górę 27 lipca. Nawiedzenie Sanktuarium Krwi Chrystusa w Częstochowie; zamówienie Mszy Świętych.

– Odmawianie całodobowego różańca w intencji Ojczyzny i Kościoła 26 maja i 26 października (wg wyznaczenia godzinowego). Udział w Eucharystii.

– Uczestnictwo w nabożeństwach fatimskich od 13 maja do 13 października, w każdym miesiącu.

– W Święto Podwyższenia Krzyża, 14 i 15 września, w łączności z modlącymi się pod Krzyżem we Włocławku – udział apostołek maryjnych w całodobowej adoracji Najświętszego Sakramentu, w nocnym czuwaniu oraz adoracji Krzyża i Eucharystii.

– Dnia 28 sierpnia 2019 r. Mszą św. uczciliśmy 16. rocznicę śmierci Założyciela i pierwszego Dyrektora AM ks. prof. Teofila Herrmanna CM. Rozprowadzałyśmy wydawnictwa związane z Jego Osobą.

– Współpraca ze Zgromadzeniem Sióstr Eucharystek, które przez wszystkie lata naszego istnienia przysyłają kolejne siostry do rozważania Pisma Świętego, pomocy w pisaniu modlitwy wiernych i prowadzenia modlitw. We wrześniu pożegnałyśmy dotychczasową naszą opiekunkę, siostrę zakonną Magdalenę Odolińską, która wyjechała do pracy misyjnej na Kubę. Udzieliłyśmy Jej wsparcia modlitewnego i materialnego.

– Tradycyjnie raz w roku wspomagamy materialnie krajowy Apostolat Maryjny.

– Dnia 23 listopada uczestniczyłyśmy w diecezjalnym dniu skupienia AM w Wąchocku, zorganizowanym przez Z. Miernik i moderator diecezjalną Marię Płachtę. Modliłyśmy się w intencji opiekuna diecezjalnego AM, ks. kan. Stanisława Bujnowskiego w roku Jego Jubileuszu 50-lecia święceń kapłańskich i dziękowaliśmy Panu Bogu oraz Niepokalanej za łaski, które otrzymał AM diecezji radomskiej przez 32 lata jego istnienia. Nasz Apostolat ufundował ks. Stanisławowi piękną, haftowaną stułę.

– W każdą środę od 16.00 do 17.00 adorujemy Najświętszy Sakrament, a w pierwsze soboty miesiąca odmawiamy wspólnie różaniec.

Nowy rok liturgiczny „A” będzie dla naszego Apostolatu Maryjnego nowym wyzwaniem. Wprowadzamy na spotkania czytanie Psalmów. Wszystko z Niepokalaną!

Spisała sekr. AM Joanna Sarzyńska

DIECEZJA BIELSKO-ŻYWIECKA

Jesienny Dzień Skupienia w Pogórze

W sobotę października Apostołowie Maryjni z archidiecezji katowickiej i diecezji bielsko-żywieckiej spotkali się kolejny raz w Pogórze przy parafii Matki Bożej Królowej Polski, by wspólnie radować się, dziękując Bogu za troskę dnia codziennego, wypraszaną i składaną przez ręce Maryi oraz prosić o nieustanne czuwanie nad nami. W tym dniu skupienia wzięło udział 106 Apostołów, reprezentujących różne parafie diecezji. Ciepły jesienny dzień zjednoczył nas kolejny raz w modlitwie wspólnotowej, która pokrzepiła nasze serca i z pewnością umocniła też duchowo każdego z nas.

Serdeczne przywitanie wszystkich przybyłych przez naszą diecezjalną moderator Urszulę Raszkę, która czuwa nad całym programem dnia i dba o każdy szczegół, by „niczego nie zabrakło”, już samo w sobie stanowi zaproszenie skierowane do wszystkich a jednocześnie jakby do każdego indywidualnie. Utwierdzeniem zaproszenia i tym razem były radosne słowa powitalne gospodarza parafii ks. Dziekana Ignacego Czadera, proboszcza i Diecezjalnego Ojca Duchownego.

Na spotkanie przybył także nasz Krajowy Dyrektor Apostolatu Maryjnego Ks. Jerzy Basaj CM, który na wstępie ser-

decznie przywitał nas przekazując „pозdrowienia” od Matki Bożej z Paryża z rue du Bac, będąc wciąż jeszcze pod wrażeniem pobytu w miejscu objawienia się NMP Maryi św. Katarzynie Labouré.

Konferencja wygłoszona przez Księdza Dyrektora przybliżyła nam istotę Ewangelii, czyli głoszenia Dobrej Nowiny przypominającej każdemu, iż jest dzieckiem Bożym, przez Niego kochanym. Bóg pragnie, abyśmy byli szczęśliwi, ale ma też względem nas oczekiwania. Przede wszystkim musimy być otwarci i „zdeklarowani” względem Niego.

– Ewangelia modlitwy to pierwszy stopień uzmysławiający nam obecność Boga w naszym życiu. Na modlitwie Bóg mówi do nas a my nie możemy być obojętni, lecz konkretnie po rozważeniu składamy naszą odpowiedź „tak” lub „nie”. Dobrym przykładem jest tu Najświętsza Maryja Panna, która po wysłuchaniu słów Anioła Pańskiego rozważyła w pierw te słowa, po czym z własnej wolnej woli dała odpowiedź „tak” wiedząc, że jest kochana przez Boga, który ma względem Niej oczekiwania i choć nie rozumiała do końca wszystkiego to ufała w pełni Bogu, wierząc, że On się o wszystko troszczy.

– Ewangelia miłosierdzia to kolejny stopień modlitwy-dialogu, polegającego na nadawaniu i słuchaniu – wymaga od nas czystości serca, jego otwartości, jeśli chcemy być odbiorcami przekazywanej nam treści. Bóg pragnie, byśmy się wzajemnie miłowali, czyli byli otwarci na potrzeby drugiego człowieka; dzielili się swoimi radościami i byli względem siebie miłosierni.

Maryja z pośpiechem udała się do św. Elżbiety niosąc Jezusa pod sercem, chcąc podzielić się swą radością, ale też pomóc swojej podeszłej w latach, też brzemiennej krewnej w jej pracach domowych.

– Ewangelia krzyża to trzeci stopień modlitwy – jest chyba najtrudniejszym stopniem do przyjęcia przez nas, gdyż nie mogąc objąć wszystkiego rozumem, w obliczu trudności jakże często padają pytania „dlaczego?”. Zawierzmy jednak Jezusowi! – Tak jak On w swym „testamencie z krzyża” zwraca się do swojej Matki Maryi i do św. Jana, i otrzymuje odpowiedź godną dziecka ufającego w pełni Bogu, tak też i my nie bójmy się, i nie zrażajmy w obliczu napotykaných trudności.

Apostolat Maryjny to takie dzieci Boże, które na pewnym etapie swojego życia usłyszały o Cudownym Medaliku, następnie przyjęły Go i postanowiły dzielić się Nim z innymi osobami, czyli zaangażowały się, by inni też mogli „korzystać” z łask oferowanych przez Maryję. Od każdego z osobna zależy, jak będzie „współpracował” i na ile jego serce będzie „chłonne”, by wsłuchiwać się w głos Boga. Jeśli będziemy dobrymi słuchaczami, to z pewnością będzie nam łatwiej, bo będziemy mieć zawsze oparcie w Bogu. Dając drugiej osobie medalik, musimy mieć świadomość, że nie zawsze zostanie On przyjęty z radością. Spotkamy się też z nieprzyjęciem, obojętnością lub nawet lekceważeniem czy wyśmianiem. Nie może to być jednak powodem do zniechęcenia nas do dalszego działania. Ewangelia krzyża – ofiara krzyża uczy nas tego i jest to nadal Ewangelia, czyli Dobra Nowina, bo w dalszej perspektywie przynosząca dobro ufającemu. Wolną wolę drugiego człowieka należy przyjąć, ale zawsze należy starać się dawać z siebie wszystko, co najlepsze, niezależnie od tego, jak to zostanie przyjęte. Tylko w taki sposób dobrze wykonujemy swoje zadanie... „Maryja z Jezusem niosą radość! – Niech to słowo wpadnie do waszego serca i wyda nie dziesięciokrotny, nie trzydziestokrotny, ale stukrotny plon... zwracajcie się często wezwaniem

z Cudownego Medalika...” – to słowa Ks. Dyrektora skierowane do nas na zakończenie konferencji.

Na Eucharystii koncelebrowanej przez 17 księży, którzy przybyli, by wspólnie z Apostołami Maryjnymi dziękować Bogu za otrzymywane łaski i wypraszać nieustanną opiekę odczytane słowo Boże przeniosło nas do Kany Galilejskiej, gdzie każdy z nas mógł mieć swój udział.

Wesele w Kanie Galilejskiej jest zaproszeniem dla każdego chrześcijanina, na którym może być, jeśli tylko je przyjmie. Wszyscy jesteśmy powołani do tworzenia w życiu takiej Kany Galilejskiej, gdzie wzajemna troska, dostrzeganie potrzeb drugiego człowieka i realne niesienie pomocy duchowej i materialnej znajdzie w nas odbicie tak, jak w przypadku Maryi, kiedy to dostrzegła realny problem, zareagowała angażując do rozwiązania jego najbardziej kompetentną osobę.

Podczas Eucharystii cztery osoby „zasiliły” szeregi Apostołat Maryjnego i zostały oficjalnie przyjęte do grona „uzbrojonego” w Cudowny Medalik, z którym i przy pomocy którego chcą szerzyć to dzieło Maryi.

W wygłoszonym na spotkaniu słowie nasz Diecezjalny Opiekun Duchowy ks. Prałat Alojzy Zuber zwrócił szczególną uwagę, by zawsze towarzyszyły nam: Cudowny Medalik, różaniec modlitwa Maryjna, która ma wielką moc.

Dzień skupienia w Pogórze jest zawsze okazją do wspólnej modlitwy, za którą później idą konkretne czyny. Nie sposób nie wynieść z niego jakiegoś budulca dla siebie. Myślę, że każdy z uczestników zaopatrzył się w taki budulec, a każdemu, kto chciałby się osobiście o tym przekonać polecam kolejne spotkanie, które przy Bożej pomocy niebawem przed nami... Wszystko z Niepokalaną!

*Teresa Szponar, par. św. Jana Nepomucena
w Pogwizdowie*

Dołączam wiersz napisany niedawno pt. *Żywe Słowo*

Żywe Słowo

Co tam w Betlejem judzkim się stało?
Co się zdarzyło tamtej nocy?!
Bóg się narodził – przyjął ludzkie ciało
O czym od wieków głosili prorocy
 Panna Mesjasza ludziom zrodziła
 Co przyobiecał Bóg przez Izajasza
 Bo mocno Boga w sercu nosiła
 By stać się godną Matką Mesjasza
Przez Micheasza nam zapowiedział
Że w tym najmniejszym Betlejem Efrata
Bóg się narodzi! – by każdy wiedział,
Że Bóg nie musi rodzić się w komnatach
 Tu się narodził Księżę Pokoju
 Dla wszystkich którzy Go przyjęli
 Który jest z nami wśród życia znojów
 Byśmy z Nim żyli i nie zginęli
On poprowadzi nas za rękę
Wystarczy tylko że zechcemy
I w wieczną radość zamieni mękę
Jeśli śladami Jego pójdziemy
 Niech pokój ten w sercach naszych gości
 Bo po to Słowo Ciałem się stało
 Byśmy żyć mogli w pełni radości
Że w naszych sercach też Zamieszkało.

Teresa Szponar

DIECEZJA WŁOCŁAWSKA

Eucharystia i spotkanie Rady Diecezjalnej we Włocławku – 16 listopada 2019 r.

W trzecią sobotę listopada 2019 r. Przedstawiciele Apostolatu Maryjnego Diecezji Włocławskiej, spotkali się już po raz kolejny w br. u Sióstr Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo, we Włocławku Zdroju. Obecnych było 20 osób, które stanowiły przedstawicieli wszystkich siedmiu wspólnot AM naszej diecezji włocławskiej, tj. Parafię Św. Piotra i Pawła z Ciechocinka, Parafię Św. Mikołaja Biskupa z Warty, Parafię Św. Urszuli z Kowala, Parafię Św. Maksymiliana z Włocławka, Parafię Narodzenia NMP i św. Jana Ap. z Włocławka, Parafię Św. Józefa z Włocławka i Parafię Św. Jakuba Apostoła z Piotrkowa Kujawskiego.

Ze śpiewem na ustach Hymnu „Pod Twoim Idziemy Znakiem” rozpoczęliśmy o godz. 10:00 Najświętszą Eucharystię sprawowaną w intencji „O Boże Błogostawieństwo i wszelkie łaski dla całego Apostolatu Maryjnego w Diecezji Włocławskiej”. Mszę św. sprawował **ks. Proboszcz Rafał Zatorski** z Parafii Św. Anny w Chojnem – Diecezjalny Opiekun Duchowy Apostolatu Maryjnego. Przybył On na nasze spotkanie wraz z dwiema parafiankami, które mamy nadzieję będą tworzyć wkrótce nową wspólnotę AM w Chojnem. Przyjazd księdza Proboszcza na spotkanie w dniu 16 listopada, nie był do końca znany, z racji obowiązków duszpasterskich, dlatego pojawienie się księdza, było dla nas ogromnym wzruszeniem i radością, że był w tym dniu wspólnie z nami.

Słowa Ewangelii (Łk 18, 1-8), które odczytał ks. Proboszcz, mówiły o ludziach wytrwałej modlitwy. Nawiązując więc do nich, podkreślił, że zawsze należy się modlić i nie ustawać. I my, również dzisiaj możemy spotkać ludzi, którzy nie mają

bojaźni Bożej i szacunku dla innych. Dlaczego tym, którzy nie przejmują się Bogiem ani ludźmi, wszystko w życiu układa się, a my, którzy chcemy czynić dobro, borykamy się z tyloma problemami. Odpowiedź jest jedna, Bóg stawia ich na naszej drodze, abyśmy polecali ich Jego Miłosierdziu.

W wygłoszonej pięknej homilii, ks. Rafał Zatorski, również zwrócił uwagę na to, że jesteśmy pośłani do różnych zadań, ewangelizacji i mamy je nieustannie realizować, nie zniechęcać się w modlitwie i czynach apostoelskich i nie poprzestawać w modlitwie. Nasze Apostołki, brały udział w Liturgii Słowa Bożego: I Czytanie – Apostołka **Alicja Zawalska z Kowala**, Psalm zaśpiewała Siostra Szarytka, Modlitwę Wiernych odczytała **Przewodnicząca Halina AM z Parafii św. Maksymiliana**, Modlitwę Apostoła po Komunii **Św. Apostołka z Parafii św. Jakuba Urszula Sylwestrzak z Piotrkowa Kujawskiego**. Po zakończonej Eucharystii, moderator wraz ze swoją zastępczynią, w imieniu wszystkich zgromadzonych Apostołek i Apostołów, wręczając kwiaty, podziękowała Księdzu Proboszczowi, naszemu Diecezjalnemu Opiekunowi AM, za Dar Eucharystii, wygłoszone słowo Boże i obecność.

Na ręce ks. Proboszcza złożyła podziękowanie również Siostram Szarytkom, za wspólny udział w Eucharystii, za to, że mogliśmy ten dzień dany od Boga przeżywać w tymże Zgromadzeniu, które słynie z ogromnej gościnności i życzliwości. Następnie przeszliśmy do roboczej części spotkania, gdzie przy kawie i herbacie omawialiśmy nasze propozycje i poruszyliśmy wszystkie najważniejsze sprawy Apostolatu Maryjnego. Moderator AM diecezji włocławskiej Ewa Pluskota raz jeszcze przywitała wszystkich obecnych na spotkaniu, dziękując jednocześnie za obecność przyszłym apostołkom, które przyjechały z Parafii Św. Anny z Chojne wraz z naszym Diecezjalnym Opiekunem ks. Rafałem Zatorskim. Podzięko-

wała wszystkim za gorliwość, trud apostołski, postawę apostołską, za udział w tegorocznej 39. Ogólnokrajowej Pielgrzymce na Jasnej Górze, za udział w Świnicach Warckich, gdzie od wielu już lat Apostolat Maryjny bierze udział w Kongresie Różańcowym, za odwiedziny w szpitalach, ZOL, DPS, Zakładzie Karnym, osób samotnych, za pomoc udzielaną pielgrzymom. Dziękowała także za odmówiony Różaniec za Ojczyznę w dniach 9 maja i 9 października 2019 r., za zaangażowanie członków AM i udział w Eucharystii w dniu 14 września br. w Kruszyńcu-Włocławku, „Polska pod Krzyżem”, gdzie bardzo duża ilość członków AM naszej diecezji, brała udział w wolontariacie przy wydawaniu posiłków, posługując w ten sposób czynem apostołskim. Dziękowała za każdą modlitwę, nabożeństwa, nowenny itp.

W związku z tym, że Rada Krajowa podjęła decyzje dotyczące organizacji w 2020 r. **40 Ogólnokrajowej Pielgrzymki Apostolatu na Jasną Górę**, hasła pielgrzymki i konkretnych zadań w udziale każdej z diecezji, przedstawiłam zadania dla diecezji włocławskiej, które do 30 listopada br. będą przedstawione Radzie Krajowej. Wszystkie wspólnoty odmawiają Nowennę do Matki Bożej Niepokalanej Cudownego Medalika przed 27 listopada 2019 r. Przedstawiłam również propozycje Rady Krajowej, co do miejsca, ilości osób uczestniczących i deklarujących się na dzień dzisiejszy, Dni Formacyjnych w 2020 r. Omówiliśmy również plan organizacyjny wyjazdu na Uroczystości Odpustowe do Warszawy w dniu 30 listopada br., w których wezmą udział wszystkie przewodniczące wspólnot AM diecezji włocławskiej. Tematem spotkania była również przyszłoroczna 190. rocznica Objawień Maryjnych św. Katarzynie Labouré i nowe przedsięwzięcia wspólnot związane z tą rocznicą, pozyskiwanie nowych apostołów, przypomnienie o systematycznym prowadzeniu Kronik wspólnotowych i rejestrowanie w nich najważniejszych wydarzeń AM w parafii.

W 2020 r. nasze cztery wspólnoty AM, będą obchodziły jubileusze istnienia, w związku z czym nastąpiły wstępne rozmowy organizacyjne i pierwsze zaproszenia. Przedstawiłam również, możliwość przyjęcia w szeregi Apostolatu Maryjnego, nowych Apostolek podczas Jubileuszu w dniu 3 maja 2020 r. Aktu tego dokona w Parafii Św. Maksymiliana we Włocławku ks. Dyr. Krajowy AM Jerzy Basaj CM.

W serdecznej, rodzinnej atmosferze zakończyliśmy spotkanie, które było bardzo owocne i pięknie ten dzień przeżyliśmy. Jak zawsze trudno było nam się rozstać. Nasze serca były przepiętnie miłością apostołską i dziękujemy dobremu Bogu i Jego Matce Niepokalanej, że pozwoliła nam się spotkać. Za pośrednictwem „Biuletynu” pragnę podziękować za gościnne przyjęcie **Siostrom ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Św. Wincentego a Paulo**. Dziękuję nieobecnej **Siostrze Przełożonej Katarzynie Skupień**, z którą rozmawiałam wcześniej i uzgadniałam sprawy organizacyjne tego dnia. Dziękuję **Ks. Prob. Rafałowi Zatorskiemu**, Diecezjalnemu Opiekunowi Duchowemu Diecezji Włocławskiej z Parafii Św. Anny w Chojnem, za obecność i Eucharystię, przybyłym **Parafiankom z Chojne, Wszystkim Drogim mi Apostołkom i Apostołom** naszych wspólnot diecezji włocławskiej za uczestnictwo. Wielki Bóg Zapłać. Niech św. Katarzyna Labouré wstawia się za Wami Wszystkimi a Matka Boża Niepokalana Cudownego Medalika, niech zgodnie z obietnicą udziela Błogostawieństwa i wszelkich łask potrzebnych do dalszej pracy Apostolskiej, wszystkim, którzy z wiarą i czcią noszą Jej Medalik. Pozdrawiam i łączę Dar Modlitwy! Wszystko z Niepokalaną!

Ewa Pluskota, moderator AM diecezji włocławskiej

DIECEZJA KALISKA

Jubileusz 10-lecia Apostolatu Maryjnego w Ostrowie Wielkopolskim

W ostatnią sobotę października w naszej parafii przeżywaliliśmy jubileusz 10-lecia działalności Apostolatu Cudownego Medalika. Z tej okazji w Konkatedrze m.in. wygłoszona została konferencja i odprawiona Msza św., w której uczestniczyli przedstawiciele Apostolatów Maryjnych z diecezji kaliskiej.

Na początku w murach świątyni wybrzmiał hymn Apostolatu Maryjnego, po którym zgromadzonych przywitał i konferencję wygłosił proboszcz parafii ks. kan. Krzysztof Nojman. W konferencji mówił o Maryi, która jako Matka jest z człowiekiem przez całe życie. Ks. Nojman wskazywał, że w życiu nie ma przypadków. Mówił, że w każdym wydarzeniu należy widzieć działanie Boga. Zachęcał do odkrywania w życiu działania Boga, który ma dla każdego człowieka plan, powołanie.

Po konferencji odmówiono różaniec, który poprowadził ks. diakon Mateusz Paprocki. W południe odprawiona została Eucharystia. Na początku odczytany został list od Dyrektora Krajowego Stowarzyszenia Cudownego Medalika Apostolatu Maryjnego ks. Jerzego Basaja CM. Homilię wygłosił ks. Radosław Pawłowski CM, który nawiązując do Ewangelii, wskazał rolę Maryi podczas wesela w Kanie Galilejskiej.

„Dobra matka nie dyryguje dzieckiem, nie rozkazuje, nie narzuca mu czegokolwiek, ale jest obecna, czuwa, wychodzi naprzeciw, doradza, podpowiada, zaradza potrzebom, jeśli trzeba, delikatnie upomina. Wino nie jest konieczne do życia, bez wina można żyć. Jednak brak wina na weselu to brak radości. A w Biblii wino symbolizuje właśnie radość. Mówi o nim, że rozwesela serce człowieka. Maryja ukazuje swojemu Synowi to wszystko, co choćby w najmniejszym stopniu

człowieka smuci, przygnębia, co odbiera mu radość życia. Sama nie zaradza ludzkim brakom i potrzebom, choć prawdopodobnie mogłaby” – powiedział kapłan. Wspomniał, że wg św. Ludwika Marii Grignon de Montfort, Maryja miała dar czynienia cudów, jednak była pokorna wobec Syna. Wskazał, że Maryja zachęca innych, by zaufali Jezusowi jednocześnie sama bezgranicznie Mu ufa. Zachęcał zgromadzonych by rozwijali się na comiesięcznych spotkaniach oraz na modlitwie, by wypracowali swoją własną drogę do zbawienia.

Po Mszy św. odbyło się spotkanie w Domu Katolickim. Świętowanie zakończono Koronką do Miłosierdzia Bożego.

W jubileuszu uczestniczył ks. kan. Jerzy Salaman – opiekun Apostolatu Maryjnego diecezji kaliskiej, ks. Radostaw Pawłowski CM – zastępca Dyrektora Krajowego i opiekun archidiecezji łódzkiej, Helena Lech – moderator archidiecezji łódzkiej, Teresa Rząd – moderator diecezji kaliskiej, siostra Aleksandra – szarytka oraz przedstawiciele Apostolatów Cudownego Medalika wraz z opiekunami z parafii pw. Narodzenia NMP w Chełmcach, parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Iwanowicach, a także parafii kaliskich: Bazyliki św. Józefa, pw. NMP Królowej Polski, pw. śś. Apostołów Piotra i Pawła, pw. bł. Michała Kozala.

JR („Z OSTROWSKIEJ KONKATEDRY”, 5/2019)

OD REDAKCJI: Powyższy artykuł nadesłany został jako skan strony gazetki. Treść została przepisana w celu zamieszczenia w naszym „Biuletynie”. Artykuł ilustrowany jest fotografiami, niestety z powodu złej jakości skanu, zdjęć nie możemy zamieścić.

OGŁOSZENIA i INFORMACJE

Pamiętajcie o wezwaniu „**ALERT 99**” – **OJCZYŹNIE NA RATUNEK?** Od dnia 15.08.2019 r. – 99. rocznicy CUDU NAD WISŁĄ do 15.08.2020 r. – 100. rocznicy CUDU NAD WISŁĄ – modlimy się jednym wezwaniem: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do ciebie uciekamy”, prosząc NMP Niepokalaną o jeszcze jedną interwencję i ratunek dla naszej Ojczyzny Polski, przed zalewającym ją złem.

Rok kalendarzowy, który rozpoczął się 1 stycznia, obfituje w historyczne rocznice nie tylko te związane z naszą działalnością. Oprócz 40. Ogólnopolskiego Zjazdu członków Apostolatu Maryjnego i 190. rocznicy Objawień NMP Niepokalanej Cudownego Medalika św. Katarzynie Labouré, przeżywać będziemy także 100. rocznicę urodzin papieża Jana Pawła II, 100. rocznicę „Cudu nad Wisłą” i Uroczystość beatyfikacji Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Zaplanujmy więc tak nasze spotkania, by każda z tych wymienionych rocznic miała nie tylko odpowiednią oprawę duchową, ale i odzwierciedlenie w naszym osobistym uczestnictwie.

1-31 maja – Nieustająca Modlitwa Różańcowa w intencji Ojczyzny

18 maja – 100. Rocznica Urodzin papieża Jana Pawła II

7 czerwca – Beatyfikacja Kardynała Stefana Wyszyńskiego

18-19 lipca – 190. Rocznica Pierwszego Objawienia NMP Niepokalanej Cudownego Medalika św. Katarzynie Labouré

24-25 lipca – 40. Ogólnopolski Zjazd członków AMM w Częstochowie

15 sierpnia – 100. Rocznica „Cudu nad Wisłą”

1-31 października – Nieustająca Modlitwa Różańcowa w intencji Ojczyzny

27 listopada – 190. Rocznica Objawień NMP Niepokalanej Cudownego Medalika św. Katarzynie Labouré w Paryżu

28 listopada – Odpust w kaplicy NMP Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik – Warszawa ul. Radna 14

WAŻNE

Jak już poinformowałem w swoim artykule wprowadzającym Dyrektor Krajowy ks. Jerzy Basaj CM, podczas naszego tegorocznego 40. Ogólnokrajowego Zjazdu AMM w Częstochowie, gościć będziemy **Dyrektora Międzynarodowego Stowarzyszenia Cudownego Medalika ks. Carla Pibera CM**, który przyjedzie do nas z USA. Dlatego zwracam się do Was drodzy Apostołowie Maryjni, którzy składając uroczyste przyrzeczenie Niepokalanej NMP, zobowiązaliście się włączyć do wielkiej Rodziny Jej Apostołów, zapewniając tym samym NMP Niepokalaną, że jesteście świadomi obowiązków i zadań wyływających z tej przynależności.

Jednym z obowiązków, które świadomie przyjęliście na siebie, jest uczestnictwo w Zjazdach członkowskich, odbywających się raz w roku u stóp Królowej Polski w Częstochowie.

Bardzo liczę na wyjątkową mobilizację i 100% Wasz udział w obydwu dniach naszego Ogólnopolskiego Zjazdu.

Pamiętajcie zaopatrzyć się w nasz apostołski Kalendarz z odpowiednimi fragmentami Pisma Świętego na rok liturgiczny „B” – 2021, który wzorem lat ubiegłych, będzie dostępny w punkcie informacyjnym.

PROGRAM XXXX OGÓLNOPOLSKIEGO ZJAZDU AMM

PIĄTEK, 24 lipca 2020 r.

- Godz. 14:00-16:30 – Sala Kordeckiego. Punkt informacyjny i stoisko z wydawnictwami (kalendarz Apostoła Maryjnego na 2021 rok, okolicznościowe Cudowne Medaliki itp.)
- Godz. 17:00 – Uroczysta Msza św. inauguracyjna 40. Zjazd AMM
- Godz. 18:30 – Sala Kordeckiego. Spotkanie formacyjne uczestników Zjazdu
- Godz. 19:30-20:30 – Droga Krzyżowa
- Godz. 21:00 – Apel Jasnogórski
- Godz. 21:30-24:00 – Czuwanie przed Cudownym Wizerunkiem Matki Bożej Królowej Polski
- Godz. 24:00 – Msza św.

SOBOTA 25 lipca 2020 r.

- Godz. 7:00-9:30 – Punkt informacyjny w Sali Kordeckiego (przyjmowanie list zbiorowych i indywidualnych zobowiązań, podjętych modlitw w intencji kapłanów i o nowe święte powołania kapłańskie i zakonne, które złożone zostaną podczas Mszy św. jako dar ołtarza)
- Godz. 8:30 – Spotkanie organizacyjne dla kandydatów do Uroczystego Przyjęcia (za ołtarzem polowym)
- Godz. 9:00 – Modlitwa Różańcowa rozpoczynająca 40 Zjazd
- Godz. 10:00 – Powitanie uczestników Zjazdu, Litania do Niepokalanej Cudownego Medalika

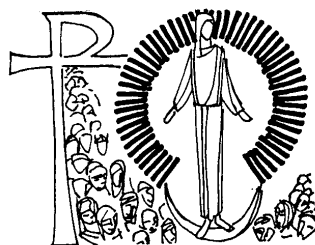
Godz. 10:15 – Konferencja Międzynarodowego Dyrektora AMM
ks. Carla Pibera CM

Godz. 10:45 – Świadectwa

Godz. 11:00 – Uroczysta Msza św. i po homilii Uroczyste Przyjęcie nowych członków do AMM

Godz. 13:30 – Modlitwa *Anioł Pański* na zakończenie 40. Zjazdu AMM

MAJOWY I PAŹDZIERNIKOWY RÓŻANIEC W INTENCJI OJCZYZNY

Apostolat Maryjny dwa razy w roku, w maju i październiku, podejmuje nieustającą modlitwę różańcową w intencji Ojczyzny. Modlitwa trwa bez przerwy cały miesiąc. Podzielona na diecezje, w diecezjach na grupy parafialne, następnie na poszczególnych członków, odmawiana jest w dzień i w nocy.

W zależności od warunków w parafiach, różaniec w intencji Ojczyzny odmawiany jest wspólnotowo w kościołach, bywa połączony z adoracją Najświętszego Sakramentu. Gdy warunki na to nie pozwalają, np. nocą, odmawiany jest indywidualnie w domach. Różaniec w intencji Ojczyzny rozpoczynamy Modlitwą za Ojczyznę ks. Piotra Skargi:

Boże, Rządco i Panie narodów, z ręki i karności Twojej racz nas nie wypuszczać, a za przyczyną Najświętszej Panny, Królowej naszej, błogosław Ojczyźnie naszej, by Tobie zawsze wierna, chwałę przynosiła Imieniowi Twemu, a syny swe wiodła ku szczęśliwości.

Wszchemogący i wieczny Boże, spuść nam szeroką i głęboką miłość ku braciom i najmilszej Matce, Ojczyźnie naszej, byśmy jej i ludowi Twemu, swoich pożytków zapomniawszy, mogli służyć uczciwie. Ześlij Ducha Świętego na sługi Twoje, rządy kraju naszego sprawujące, by wedle woli Twojej ludem sobie powierzonym mądrze i sprawiedliwie zdołali kierować.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

PODZIAŁ RÓŻAŃCA NA DZIEŃ MIESIĄCA I DIECEZJE:

1. maja i 1. października	– okręg gorzowski miasto
2. maja i 2. października	– okręg gorzowski
3. maja i 3. października	– okręg zielonogórski
4. maja i 4. października	– okręg łódzki
5. maja i 5. października	– diecezja biłostocka,
drohiczyńska, elbląska
6. maja i 6. października	– diecezja bielsko-żywiecka
7. maja i 7. października	– diecezja bielsko-żywiecka
8. maja i 8. października	– diecezja bielsko-żywiecka
9. maja i 9. października	– diecezja włocławska
10. maja i 10. października	– diecezja gnieźnieńska
11. maja i 11. października	– diecezja gdańska
12. maja i 12. października	– diecezja gliwicka
13. maja i 13. października	– diecezja bydgoska
14. maja i 14. października	– diecezja kaliska
15. maja i 15. października	– diecezja poznańska
16. maja i 16. października	– diecezja katowicka
17. maja i 17. października	– Kielce, grupy miejskie
18. maja i 18. października	– diecezja kielecka
19. maja i 19. października	– diecezja kielecka

20. maja i 20. października	– diecezje koszalińsko-kołobrzeska,
szczecińsko-kamieńska
21. maja i 21. października	– diecezja lubelska
22. maja i 22. października	– diecezje opolska, świdnicka
23. maja i 23. października	– diecezje płocka, łomżyńska,
siedlecka
24. maja i 24. października	– diecezje wrocławska, legnicka
25. maja i 25. października	– diecezja łódzka
26. maja i 26. października	– diecezje radomska, rzeszowska
27. maja i 27. października	– diecezje sandomierska,
sosnowiecka,
tarnowska (+Mielec)
28. maja i 28. października	– diecezja toruńska (Chełmno)
29. maja i 29. października	– diecezje zamojsko-lubaczowska,
przemyska
30. maja i 30. października	– diecezje warszawska,
warszawsko-praska, łowicka
31. maja i 31. października	– diecezja krakowska,
Zakopane-Olcza

Na zakończenie niech każdy zwróci się do Niepokalanej Cudownego Medalika słowami modlitwy, którą w Apostołacie wszyscy tak dobrze znamy, aby Niepokalana wsparła nasze prośby zanoszone w intencji Polski przeżywającej ciężkie chwile:

Niepokalana, objawiająca Cudowny Medalik, Ty obiecałaś wielkie łaski noszącym go i zapewniłaś szczególną opiekę tym, którzy Ci ufają; prosimy Cię, wspomnij na swe obietnice i spraw, byśmy z obfitości Bożych łask otrzymali zwłaszcza te, których tak bardzo pragniemy. Amen.

✠ Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ ✠

Dnia 28 stycznia 2020 r. odeszła do wieczności

Śp. IRENA LUBELSKA

(siostra ks. Tadeusza Lubelskiego CM)

Ks. Tadeuszowi Lubelskiemu CM wyrazi głębokiego, szczerego współczucia, wraz z ofiarą modlitwy o wieczną światłość dla zmarłej Siostry, składają:

Rada Krajowa, Księża Diecezjalni Opiekunowie Duchowi, Moderatorzy Diecezjalni i wszyscy członkowie Apostolatu Cudownego Medalika.

Wieczny odpoczynek racz Jej dać, Panie!

Wspólnota Apostolatu Maryjnego diecezji zielonogórsko-gorzowskiej ze smutkiem informuje o śmierci

Śp. RENATY WRYCZA

Zmarła była wysoko cenionym współpracownikiem śp. ks. prof. Teofila Herrmanna CM, członkiem pierwszej Rady Krajowej Apostolatu Maryjnego. Po śmierci ks. prof. Teofila Herrmanna, przesyłała ofiarę na ręce ówczesnej Moderator Krajowej Ewy Pruskiej-Zajdel, przeznaczoną na zakup zniczy i kwiatów do grobu Pierwszego Dyrektora Krajowego Apostolatu Maryjnego. Z wielkim zaangażowaniem pełniła funkcję pierwszej Moderator Diecezjalnej Apostolatu Maryjnego w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej. Zawsze uśmiechnięta, życzliwa, spiesząca z poradą, chętnie dzieląca się swoim doświadczeniem. Swoją pokorą i skromnością, dawała świadectwo nawet podczas długotrwałej choroby.

Niech odpoczywa w pokoju wiecznym!

Śp. LEOKADIA MIERNIKIEWICZ

W pierwszą sobotę stycznia 2020 r. zmarła w Wąchocku, w wieku 94 lat ap. maryjna **Leokadia Miernikiewicz**. Odeszła cicho, spokojnie, tak jak żyła, po przyjęciu w Pierwszy Piątek Wiatyku i sakramentu namaszczenia. W Apostolacie Maryjnym była przez około 30 lat. Dała się poznać jako osoba dobra, o pogodnej twarzy, cicha, rozmodlona, oddana Bogu i Maryi, w których zawsze znajdowała oparcie. Dopóki mogła, uczestniczyła w spotkaniach AM, w Eucharystii. Brała udział w pielgrzymkach i jubileuszach.

Pogrzeb 8 stycznia 2020 r. poprowadził i homilię wygłosił opiekun AM o. Benedykt Zieliński OCist. Podkreślił cechę maryjności w życiu ap. Leokadii, wyrażając nadzieję, że Niepokalana wyszła jej na spotkanie i poprowadziła do Boga.

Ap. Z. Miernik

Wieczny odpoczynek racz Jej dać, Panie!

Cena naszego „Biuletynu” wynosi obecnie 4 zł.

Wpłaty należy dokonywać na konto odbiorcy:

Dyrektor Krajowy AMM

Numer konta bankowego:

49 20300045 1130000005472030

W rubryce: **tytułem**, należy wpisać kto i za ile egzemplarzy dokonuje wpłaty. Na powyższe konto można także przekazywać dobrowolne składki i ofiary na cele statutowe Apostolatu Maryjnego.

CENNIK NA 2020 ROK

**UWAGA! ZAMÓWIENIA NA MEDALIKI I WSZYSTKIE PUBLIKACJE
PROSIMY ZGŁASZAĆ Z ODPOWIEDNIM WYPRZEDZENIEM
DO CENTRUM AMM W WARSZAWIE:**

**ks. Jerzy Basaj CM e-mail: vivaldi7@onet.eu
tel. kom. 601 472 764**

WSZYSTKO Z NIEPOKALANĄ. Wspomnienia o śp. ks. T. Herrmannie (nowość)	– 20,00 zł
Kalendarz Apostolatu Maryjnego 2021 r. (do nabycia w Częstochowie)	– 5,00 zł
Ks. W. Rakocy CM, <i>Św. Katarzyna Labouré i Cudowny Medalik</i>	– 15,00 zł
Dar z Nieba. Życie św. Katarzyny Labouré. Historia objawień Cudownego Medalika (<i>komiks</i>)	– 5,00 zł
Wybór świadectw nadzwyczajnych łask otrzymanych przez pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 15 zł
Świadectwa Nadzwyczajnych Łask Otrzymanych przez Pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 20 zł
Podręcznik AMM (trzy tomy A,B,C)	– 40 zł w oprawie miękkiej – 50 zł w oprawie twardej
Statut AMM	– 2 zł
Kwartalnik – „Biuletyn” AMM	– 4 zł
Promienie Pośredniczki łask: roczniki archiwalne 2000	– 1 zł
O apostołstwie świeckich	– 5 zł
Tajemnica Maryi (rozważania)	– 7 zł
Refleksje na miesiąc maj	– 5 zł
Nowe Rozważania Na Miesiąc Maj	– 8 zł
Modlitewnik „Stawajcie się coraz doskonalszymi”	– 12 zł
Różaniec biblijny i wynagradzający	– 5 zł
Jak Ci, Maryjo, dziękować? – modlitewnik	– 5 zł
Nowenna	– 2 zł
CENY MEDALIKÓW	
Medaliki aluminiowe małe	– 25 groszy
Medaliki srebrne	– 10 zł
Medaliki zatapiane („łezka”), 2 rodzaje	–1,5 zł i 2 zł
Medalik aluminiowy duży (wysokość 3,5cm)	– 2 zł
Medalik aluminiowy (Breluk)	– 3 zł

FOLDERY

ABC Cudownego Medalika	– 30 groszy
Noście Cudowny Medalik (dla księży)	– 80 groszy
Stowarzyszenie Cudownego Medalika	– 40 groszy
Pamiątka przyjęcia Cudownego Medalika	– 20 groszy
Modlitwa dzieci za dzieci	– 15 groszy

SPIIS TREŚCI

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO.....	3
FORMACJA	7
Pięknie przeżyć Ofiarę Eucharystii	7
„Maryja – Niewiasta Eucharystii”	9
Rola pełnego uczestnictwa w Eucharystii.....	12
Kobiety na drodze krzyżowej	21
WYBRANE z SERWISU ORRK	23
PRZECZYTAJ, POMYŚL, PRZEDYSKUTUJ	28
AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA	
CUDOWNEGO MEDALIKA	29
Jubileusze w 2020 roku.....	30
Z ŻYCIA WSPÓLNOT, JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA.....	34
OGŁOSZENIA i INFORMACJE.....	57
Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.....	63
CENNIK	65

Wszystko z Niepokalaną!

Na pierwszej stronie okładki:
***Kaplica Wierzącej Adoracji
Najświętszego Sakramentu w Niepokalanowie***

SPOTKANIA PARAFIALNE

Nysa

Jastrzębie-Szeroka

Zakopane-Olcza

**MATERIAŁY NADEŚLANE PO ODDANIU BIULETYNU
DO DRUKU ZAMIESZCZANE BĘDĄ W NASTĘPNYM NUMERZE.
O KOLEJNOŚCI UKAZANIA SIĘ MATERIAŁÓW
DECYDUJE ZESPÓŁ REDAKCYJNY.**

**LISTY DO REDAKCJI
prosimy nadsyłać na adres:**

**Małgorzata Daszczyszak, ul. Długa 48 A, 66-008 Świdnica
tel. 68 327-30-67; 693-337-640; daszma@gmail.com**

*Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania
oraz zmiany tytułów otrzymanych materiałów.
Autorów prosimy o podanie telefonów kontaktowych.*

AMM

**„Biuletyn” redaguje międzydiecezjalny
zespół Apostolatu Maryjnego
pod kierunkiem moderatora krajowego.
Redaktor naczelny - Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Jerzy Basaj CM**

**www.apostolat.pl www.cudowny-medalik.pl
www.szarytki.pl www.misjonarze.pl
www.waldemarrakocy.pl**